

TRÊN CÁNH CHIM

CÂU TUYẾT TRẮNG

Chúng ta hãy cúi đầu.

Lạy Chúa kính yêu, chúng con cảm ơn Ngài tối nay vì lời hứa về sự đến của Đức Chúa Jêsus, nơi chúng con sẽ gặp nhau trong một buổi nhóm lớn nơi mà nó sẽ không bao giờ kết thúc, về những niềm vui và những bài hát, khi chúng con ngợi khen Ngài qua những—những thời đại vô tận sắp đến. Chúng con cầu xin ơn phước của Ngài trên buổi nhóm tối nay. Chúng con cầu xin ơn phước của Ngài trên đền tạm này, trên những chức viên của nó, những mục sư của nó, những người cộng tác, quý vị mục sư đồng sáng lập, và tất cả.

2 Chúng con cầu xin Ngài ban phước cho những người này, Chúa ôi, những người đã đi nhiều dặm để có mặt trong buổi nhóm, xin đặt bàn tay thương xót của Ngài trên họ khi họ trở về nhà. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho chúng con gặp nhau nhiều lần nữa trong nơi này được gọi là nhà của Đức Chúa Trời, để thờ phượng. Xin ban phước cho những ai bật máy nghe điện thoại tối nay, Chúa ôi. Xin cho mọi người chưa được cứu tìm thấy Chúa Jêsus Christ Cứu Chúa của họ, tối nay; xin chữa lành tất cả những người đau ốm và bệnh tật, Cha ôi, đây tớ của Ngài đang báo cáo cho sự hầu việc, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

3 Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong các bạn. Thật hạnh phúc được ở đây tối nay. Tôi vừa đi vào khi Anh Ernie đang hát phần cuối cùng của bài hát của anh ấy, *Trên Cánh Chim Câu*. Bài thơ chắc chắn hay, chắc chắn hay, và tôi—tôi biết nó đúng lúc. Vì vậy bây giờ, chúng ta rất biết ơn.

4 Và với tất cả các bạn những người đã bật máy lên theo dõi tối nay trên khắp đất nước, Tôi ước gì anh em chỉ ở đây để nhìn thấy sự chờ đợi này, sự mong đợi trên gương mặt của mọi người khi họ chen chúc trong tòa nhà tối nay; có một thời gian tuyệt vời.

⁵ Chúng tôi muốn cảm ơn Anh Jack Moore, và Chị Moore, và Anh Nolan, Anh Boutliere, Anh Brown, tất cả những người cộng tác này ở đây, toàn bộ đền tạm, toàn bộ ban trị sự, vì đã mời chúng tôi trở lại.

⁶ Đó là một...thực sự là một...hầu như một...không thể nói là sự trùng hợp, nó chỉ đơn giản là bàn tay của Đức Chúa Trời đã làm việc đó. Có một anh em ở đây đã có một giấc mơ cách đây một thời gian, về điều này đang xảy ra, nói tôi “đang đứng trong một chiếc quần tây trắng, đi giày da đánh của người da đỏ Anh-điêng.” Và đó chính xác là cách tôi đang đứng khi tôi gọi Anh Jack đến buổi nhóm ở đây, thật chính xác, (tại Carson, Colorado) giày da đánh của người da đỏ Anh-điêng và mặc một chiếc quần levi trắng; Anh Leo, nếu anh đang lắng nghe, tôi sẽ gặp anh trong vài phút. Vì vậy đó là khi buổi nhóm đã nhận nơi sinh của mình, ngay tại đó.

⁷ Bây giờ là tối Chúa nhật; tôi biết nhiều người trong các bạn sẽ lái xe suốt đêm tối nay để về nhà, một số anh em sẽ lái xe vào buổi sáng. Tôi còn hai ngày lái xe phía trước. Và vì vậy chúng tôi—chúng tôi sẽ không giữ anh em quá lâu. Và tôi đã cố gắng làm cho đêm này giống hết đêm thuở xưa, cái đêm mà Anh Brown, và Anh Jack, và tất cả chúng ta đã từng cầu nguyện cho những người đau ốm cách đây nhiều năm, sẽ cầu nguyện cho người đau theo cách giống như chúng ta đã làm lúc đó.

⁸ Bây giờ, anh em ở phía sau có thể nghe tôi không? Tôi cứ hạ thấp những micrô này xuống vì tôi bị khan tiếng.

⁹ Và vì vậy tôi muốn...Chỉ một điều gì đó nho nhỏ, sự việc nhỏ này đã xảy ra.Ồ, họ đã nói với tôi cách đây một lát rằng có một anh em, có lẽ ở đây trong buổi nhóm tối nay, mà vừa ra khỏi chủ nghĩa giáo phái; đến Shreveport, muốn nghe về Sứ điệp. Và anh ấy bị bối rối, anh ấy không biết mình đang ở đâu, vì vậy anh đi vào trung tâm thành phố. Anh ấy đã thấy mọi người đang nhóm lại, anh nói, “Đây có phải là nơi Billy Branham sẽ giảng không?”

¹⁰ Người ấy nói, “Không, đó là nơi Billy Graham đang giảng bằng—bằng cách qua một—một cuốn phim.”

¹¹ Anh ấy nói, “Ồ, tôi xin lỗi, tôi—tôi đã nhầm chỗ.”

¹² Anh ấy nói anh bước tới, anh nói, “Bây giờ con có thể đi đâu, thưa Chúa?” Nói anh ấy bắt đầu đi lên con phố chính này. Tôi không biết nó là gì, có một nhà thờ lớn ở trên đây ở cuối đường. Phố Texas. Và có một cây thập tự lớn màu trắng trên một nhà thờ. Chúa phán bảo ông, nói, “Cứ bước đi.” Nói...khi anh ấy đến đó, có...Nói, “Ồ, đây phải là nơi đó, có rất nhiều xe hơi đang đậu xung quanh.” Và nói, “Một cô dâu và chú rể đang bước ra khỏi nhà thờ.” Đó là tối hôm qua, có một lễ cưới, tôi đã thấy nó diễn ra. Chúa phán, “Bây giờ, đó là nơi ấy. Người đang ra khỏi chủ nghĩa giáo phái để đi vào Cô Dâu, để đi với Chàng Rể.” Thấy không? Thấy không?

¹³ Tôi đang nhận xét với vợ tôi, đang đi xuống phố, cách mặt trăng và ngôi sao treo ngay trên cây thập tự đó, khi chúng ta di chuyển lên đó. Tôi nghĩ tôi chỉ nhìn vào những điều nhỏ nhặt như thế, có lẽ hầu như bổ sung cho niềm tin của tôi vào Đức Chúa Trời và chức vụ của tôi.

¹⁴ Tôi đã suy nghĩ tối nay, ở Tucson, tình cờ là Victor Le Doux, anh ấy là người Pháp này...anh ấy là một người Pháp chân chính. Tôi tin rằng tôi đã nói với anh em ngày nọ, mà khi tôi nói xong, cố gắng phân rẽ chủ nghĩa giáo phái khỏi Cơ-đốc giáo thực sự... Và một người đàn ông đã cho tôi một...hầu như một cuộc nói chuyện ngắn về điều đó, từ một giáo hội Ngũ Tuần giáo phái nổi tiếng.

¹⁵ Và vì vậy Danny Henry, tôi nghĩ anh ấy là em họ của ngôi sao điện ảnh nào đó hay điều gì đó, và anh ấy là một tín đồ Báp-tít, và anh ấy chạy tới bực giảng, và chỉ vòng tay ôm lấy tôi và nói, “Anh Branham, tôi hy vọng điều này nghe không có vẻ báng bổ, nhưng đó có thể là chương thứ 23 của Khải huyền.” Và khi anh bắt đầu nói điều gì khác, anh ấy bắt đầu nói tiếng lạ.

¹⁶ Và đây, ba người Pháp: Một phụ nữ Pháp, to lớn, khỏe mạnh, có nước da đen riêng biệt, đến từ Louisiana, bà có thể đang ngồi ở đây tối nay, đã viết nó xuống một mảnh giấy, những gì ông đã nói; thì Victor Le Doux, một mục sư, đã viết ra điều tương tự, và họ đang so sánh các ghi chú, hoặc sẽ ghi chú; một người đàn ông đầu tóc quăn, hầu như tóc vàng, đang đứng phía sau, chật ních như có thể được, bước lên, muốn xem những ghi chú đó, ông

là người thông dịch tiếng Pháp tại LH.Q. Và cả ba ghi chú đều giống nhau.

17 Và Nó đã nói điều này:

Bởi vì người đã chọn con đường khó khăn hơn này, người đã chọn nó, người đã lấy...đã chọn nó bởi sự lựa chọn của chính mình...

Đĩ nhiên, chúng ta biết điều đó. Môi-se phải đưa ra sự lựa chọn của mình. Nói:

...đây là cách chính xác và đúng đắn bởi vì đó là ĐƯỜNG LỐI CỦA TA.

Và thật là một—thật là một quyết định vinh hiển người đã làm!

Nói:

Bởi vì điều này, một phần lớn của Thiên đàng đang chờ đợi người.

Và điều này, tự nó, là điều sẽ làm, và làm ứng nghiệm, chiến thắng vĩ đại trong Tình Yêu Thiên liêng.

18 Cả ba đều giống nhau. Tôi nghĩ tôi đã có điều đó trong Kinh Thánh của tôi tối nay, tôi đã nhìn vào đó, nhưng tôi đã không có, bản sao gốc của nó.

19 Danny Henry không biết, giống như bản thân tôi, anh ấy hầu như không biết tiếng Anh tốt, chứ đừng nói đến tiếng Pháp. Nếu anh em để ý trong đó, nó giống như ngôn ngữ Pháp, họ đặt động từ trước trạng từ. Và sự thông giải của cả ba hoàn toàn giống nhau.

20 Danny Henry, cách đây đã lâu, anh ấy làm...Danny có thể đang lắng nghe tối nay. Victor Le Doux có lẽ đang lắng nghe, bởi vì tôi hiểu anh ấy đang ở Tucson. Và các bạn những người ở Tucson tại nhà thờ, đền tạm, Đền tạm Tucson nơi mà Anh Green là mục sư; Anh Victor Le Doux, tôi hiểu là đang ở trong một buổi nhóm lều trại ngay dưới chân Đại lộ Park nơi nó chạy ra Quốc lộ 80, đến con đường này. Và nếu anh em ở ngoài đó tối mai và tối hôm sau, bất cứ khi nào bao lâu anh ấy sẽ ở đó, hãy đi nghe anh

ấy; và Danny có thể ở với anh ấy. Và có thể là họ đang lắng nghe từ đền tạm tối nay, tôi không biết.

21 Danny đã đi đến Giê-ru-sa-lem ngay sau đó, và đã nói rằng anh đang nằm ở đó trong ngôi mộ trên tấm ván...tấm ván đá mà Chúa Jêsus đã được đặt trên, một xác chết ngay trước khi Ngài sống lại. Và nói, đột nhiên tôi chợt đến trong tâm trí anh ấy; và nói anh ấy chạy ra ngoài, bắt đầu khóc, và anh ấy bước ra ngoài. Và anh ấy đã được chỉ dẫn...Ông là một người làm ra các thứ từ đá; tôi muốn nói, làm đổ những tảng đá. Nói anh đã đi đến nơi họ nói cây thập tự đã bị đổ xuống, và anh ấy chỉ rơi ra...làm văng ra một tảng đá nhỏ gần như...ồ, một in-sơ vuông, hay cái gì đó; bỏ nó vào túi, và rất ấn tượng khi mang nó về nhà.

22 Khi anh làm thế, điều gì đó đã nói với anh, “Hãy làm cho Anh Branham một cặp khuy áo từ đá đó.” Vì vậy anh đã cho nó vào trong axit, và nó đã thay đổi màu sắc từ loại đá vôi trông giống như đá vôi bình thường thành một mẫu đá màu huyết dụ. Và anh đã làm những cái khuy măng-sét.

23 Và khi anh ấy đưa chúng cho tôi, anh ấy đã không để ý điều đó, nhưng ngay qua giữa cửa cả hai khuy măng-sét chạy dọc theo dải hẹp, thẳng. Tôi mang chúng vào tối nay, để cầu nguyện cho người đau. Đây, một—một màu đá huyết dụ, giống như máu đang nhỏ giọt; với đường thẳng, hẹp đi qua. Thật chính xác những gì lời tiên tri của anh đã nói, “con đường thẳng và hẹp”; đây, trong lời tiên tri. Tôi đã chỉ điều đó cho anh ấy.

24 Danny, nếu anh đang lắng nghe, anh hay Anh Le Doux, một trong hai, tối nay sẽ là một đêm điển hình thuở xưa khi chúng ta cầu nguyện cho người đau. Tôi vui mừng bước đi con đường hẹp, thẳng này, con đường của Phúc âm, con đường của Lời, với Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta.

25 Xin Chúa ban phước cho tất cả anh em. Bây giờ, anh em rất vui được nói chuyện, tôi sẽ cứ nói chuyện một thời gian dài và tôi sẽ có anh em ở đây quá lâu. Billy nói có từ ba đến bốn trăm người được cầu nguyện cho, vì vậy tôi sẽ phải nhanh lên với sứ điệp của chúng ta càng nhanh càng tốt, và rồi cầu nguyện cho người đau.

26 Bây giờ, với dân sự ở Arizona, tối thứ Bảy tới, chúng ta ở trên (không bao giờ có thể nghĩ về tên của thị trấn đó) Yuma, Arizona, tại bữa tiệc đứng. Vậy thì, ở California, chúng ta theo dõi ngay vào sáng Chúa nhật, đến Los Angeles và những nơi đã được tiên đoán là ở đó.

27 Tối nay, tôi muốn lấy ra một phân đoạn từ Kinh Thánh.

28 Nhân tiện, tôi đang ngồi trong một quán ăn tự phục vụ ngày hôm nay, Quán ăn của Morrison; Anh Jack, vợ anh ấy, tôi và vợ tôi. Chúng tôi đã đi qua đến Quán ăn của Morrison để có một ít thời gian với nhau, chúng tôi đã không đi ra ngoài, những người phụ nữ chưa bao giờ ngồi cùng nhau. Có một anh chàng trẻ tuổi bước đến gần tôi, anh ấy tên là Green, anh ấy là cha của Anh Pearry Green. Và anh ấy nói, “Anh biết không, Anh Branham, anh đã nói về một cái ghim ‘johnny’ đêm nọ.” Đó thực sự là một... Nó là gì? Cái ghim cài nhỏ. Anh ấy nói, “Anh đang nói về một ‘cái ghim cài nhỏ,’” nói, “tôi đã có cho anh một cái ‘ghim cài nhỏ.’” Anh ấy đã đưa nó cho tôi.

29 Bây giờ, đó là một “ghim cài nhỏ,” các quý bà, cái đó sẽ không để kẹp tóc. Một cái “ghim cài nhỏ,” anh nói—nói anh đã sử dụng nó trong nhiều năm, để giữ những trang Kinh Thánh của anh thẳng. Vì vậy anh ấy nói, “Tôi sẽ cho anh một cái ‘ghim cài nhỏ’” chính hiệu. Vì vậy, Anh Green, nếu anh ở đâu đó ở đây hoặc đang nghe, “ghim cài nhỏ” đó thật tuyệt vời, cứ giữ nó thật tốt.

30 Bây giờ chúng ta muốn đi vào Kinh Thánh ngay lập tức. Và tôi muốn anh em lật ra với tôi bây giờ đến Thi thiên 55, và rồi cũng Ma-thi-ơ 3. Và đề tài của tôi tối nay là đề tài của Anh Ernie: *Trên Cánh Chim Câu Tuyết Trắng*. Bây giờ, tôi sẽ không thể nhấn mạnh tất cả các ghi chú và lời Kinh Thánh mà tôi có ở đây, bởi vì tôi sẽ chỉ bỏ qua một vài trong số chúng, và bởi vì tôi đã hứa giảng sứ điệp.

31 Ý Chúa, cho Yuma tối thứ Bảy tới, tôi muốn giảng về: *Những Điều Kiện Cho Sự Cất Lên*, nếu Chúa muốn.

32 Trong Thi thiên 53...Tôi xin lỗi, Thi thiên 55.

Xin lắng tai...(Xin lỗi? 55, vâng, thưa quý vị.)

Xin lắng tai nghe lời cầu nguyện của tôi, Ôi Đức Chúa Trời;...chớ ẩn mặt chính Ngài cho khỏi nghe lời nài xin của tôi.

Xin hãy nghe tôi, và đáp lại tôi: Tôi than khóc trong sự than phiền của tôi, và rên siết;

Bởi tiếng của kẻ thù, bởi sự đàn áp của kẻ ác: vì họ quăng sự gian ác trên mình tôi, và trong cơn thịnh nộ họ ghét tôi.

Lòng tôi rất đau đớn trong tôi: và nỗi kinh hoàng về sự chết giáng xuống trên tôi.

Sự sợ hãi và sự run rẩy giáng trên tôi, sự kinh hoàng đã áp lấy tôi.

Và tôi nói, Ồ chớ chi tôi có cánh như bồ câu! ắt sẽ bay đi, và được ở yên lặng.

Phải, lúc đó tôi sẽ đi lang thang nơi xa, và ở lại trong đồng vắng. Selah. (Selah có nghĩa là “A-men.”)

33 Đa-vít, một người yêu thích đồng vắng, khi ông trở nên đau khổ và dân sự không tin ông, và những kẻ thù đã đến trên ông, ông nói, “Ước chi tôi có đôi cánh của chim bồ câu, tôi sẽ bay vào đồng vắng và ở đó.” Bao nhiêu lần tôi đã nghĩ giống như vậy! Nếu tôi có thể lấy khẩu súng trường của mình ra khỏi bức tường, túi trại của tôi, đi ra ngoài đồng vắng và không bao giờ trở lại nữa. Tôi đã cầu xin Chúa nếu tôi có thể sống để nhìn thấy ngày đó... Tôi không bao giờ muốn có một tang lễ, tôi nói, “Nếu tôi có thể đi ra trong rừng ở đâu đó, dựng khẩu ‘Blondie’ thân yêu dựa vào cây,...”

34 Đó là khẩu súng trường của tôi, xin lỗi, tôi—tôi—tôi nói điều đó vì vợ tôi đang ngồi ở đó. Anh em biết đấy, khẩu súng trường đó, một Anh em ở đây đã tặng tôi cách đây nhiều năm, tôi đã giết chết năm mươi lăm con thú săn đầu đàn với nó, không hề bắn trượt một phát nào, một số trong chúng từ bảy đến tám trăm thước tây. Tôi gọi nó là “Blondie” [“Blondie” có nghĩa là “Cô gái tóc vàng hoe”—Nd.] bởi vì vợ tôi là một cô gái tóc nâu, vì vậy cô ấy nói tôi nghĩ nhiều về khẩu súng trường hơn là tôi nghĩ về cô ấy. Nhưng...

35 Vì vậy, tôi—tôi muốn dựng nó dựa một cây, và nói, “Lạy Chúa, xin cho Giô-sép tìm thấy nó ngày nào đó.” Tôi thích chấp đôi cánh của chim câu và bay đi.

36 Nhưng giống như một lần lên núi và nhìn chim ưng, và thấy nó bay đi (anh em biết câu chuyện của tôi về điều đó), tôi nói, “Thật tốt được ở đây, Chúa ôi; như Phi-e-rơ đã nói, ‘chúng ta có thể xây ba đền tạm.’ Nhưng dưới chân núi, những người đau ốm và bệnh tật đang chờ đợi, những người hư mất và hấp hối đang chờ đợi.” Vì vậy chúng ta hãy làm những gì chúng ta có thể trong khi đó là ngày nay, và ngày nào đó sẽ có một...đôi cánh của một Chim Ưng trắng sẽ giáng xuống, Ngài sẽ mang chúng ta đi.

37 Bây giờ trong Ma-thi-ơ 3:16, tôi muốn đọc câu 16 và 17.

Và Chúa Jêsus, khi Ngài chịu phép báp-têm rồi, liền đi thẳng lên khỏi nước: và, kìa, các tầng trời được mở ra cho Ngài, và Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như chim bồ câu, và chiếu sáng trên Ngài:

Và này có tiếng từ trời, phán rằng, Đây là Con yêu dấu của Ta, là người mà Ta đẹp lòng. (Nói cách khác, “Ta vui lòng ngự trong người.”)

38 Bây giờ chúng ta muốn nói vài phút về loài chim này. Chim bồ câu luôn là một trong những loài chim yêu thích của tôi. Và nghĩ về chim bồ câu, chim bồ câu thực sự là...và chim bồ câu con là cùng một loài chim. Chim bồ câu con là chim bồ câu nhà. Cả hai đều là cùng một gia đình. Tôi đã quan sát nó và nó là cùng một gia đình. Một bồ câu con và một chim bồ câu, cả hai đều cùng một gia đình. Những thói quen của những chim này rất nổi bật.

39 Tôi đã giảng ở đây, cách đây vài năm, trong một buổi nhóm ở ngoài đây với Anh Moore, về: *Chiên Con Và Bồ Câu*. Tôi đoán tất cả anh em đều nhớ điều đó; và cách mà chim bồ câu là loài chim sạch nhất mà chúng ta có, và chiên con là loài vật nhu mì nhất mà chúng ta có. Chúng vừa là chim tế lễ vừa là con thú.

40 Thật tiêu biểu đẹp để biết bao ở đây như Chúa Jêsus là Chiên Con, và Đức Chúa Trời là Bồ Câu. Và chim bồ câu sẽ không đậu ở trên một con sói, bản chất của nó không đúng. Nó không thể

đậu trên một con chó, bản chất của nó không đúng. Nó phải ở trên một con chiên; hai bản chất phải giống nhau. Và đó là cách chúng ta phải có, bản chất của chúng ta phải thay đổi từ một tội nhân găm thét trở nên nhu mì của một con chiên.

41 Và anh em có để ý Bồ Câu đã dẫn dắt Chiên Con không? Và để ý, Chiên Con từ bỏ mọi thứ Ngài có cho Bồ Câu. Và hãy nhìn xem Bồ Câu đã dẫn Ngài đi đâu: đến sự đóng đinh trên thập tự giá vì tội lỗi của tất cả chúng ta.

42 Bây giờ, Bồ Câu của...Đức Chúa Trời muốn đại diện cho Con Ngài, Ngài được tượng trưng bởi con vật trong sạch nhất và nhu mì nhất trên trái đất, một sinh vật trên đất; nhưng khi Đức Chúa Trời đại diện cho chính Ngài trên trời, là loài chim nhu mì nhất và trong sạch nhất trên trời, một chim bồ câu.

43 Bây giờ, chim bồ câu rất đa dạng, có nhiều biến thể khác nhau của chúng. Thông thường chim cu gáy của chúng ta là loại chim trông có màu xám. Và rồi có chim bồ câu than khóc, và rồi có chim bồ câu chiều tối. Cũng có loài chim bồ câu sonora mà chúng ta có ở nhà, nó là một loại chim nhỏ bé, màu xám; loài chim nhỏ, nhỏ bé với những sọc đỏ trên đôi cánh của nó. Có nhiều loài chim bồ câu khác nhau, và chúng có nhiều màu sắc khác nhau. Cũng có điều tương tự ở chim bồ câu ngói.

44 Bây giờ, chim bồ câu là một loài chim bồ câu được cấu tạo rất độc đáo, bởi vì thói quen của nó là nó không thể ăn bất cứ thứ gì ô ứ; nó thật sự không thể làm điều đó, bởi vì nó không được thiết kế cho điều đó.

45 Bây giờ, tôi luôn nói về chim bồ câu là biểu tượng của Đức Chúa Trời, và con quạ là biểu tượng của kẻ giả hình. Một con quạ có thể đậu trên xác chết lâu ngày và ăn, suốt cả ngày, và bay ngay vào trên cánh đồng và ăn lúa mì với chim bồ câu. Nhưng chim bồ câu có thể ăn lúa mì rất tốt, nhưng nó không thể ăn xác chết. Thấy không? Nó thật sự không thể làm điều đó, nó không thể tiêu hóa được nó. Và tôi tự hỏi tại sao nó không thể làm điều đó; chúng cả hai đều là loại chim, cả hai đều là chim. Nhưng tại sao? Đó là cấu tạo của chúng.

⁴⁶ Đó là cách xảy ra với một Cơ-đốc nhân chân chính. Một...chỉ một Cơ-đốc nhân giáo phái có thể chỉ lấy bất cứ điều gì, nhưng một Cơ-đốc nhân chân chính, được tái sinh không thể nhận lấy những thứ thuộc về thế gian. Người đó được thiết kế khác hẳn.

⁴⁷ Tôi nhận ra rằng chim bồ câu không có mặt. Không có mặt trong chim bồ câu bởi vì nó không cần thứ ấy.

⁴⁸ Vì vậy đó là cách xảy ra với một Cơ-đốc nhân, người đó không cần sự cay đắng nào, đày, bởi vì người đó chỉ có thể ăn Thức ăn của Đức Chúa Trời. Và không cần sự cay đắng để làm tan biến điều đó; nhận lấy tình yêu thương, đày, vì vậy người đó...để làm phân hủy thức ăn. Sự cay đắng: “Ồ,” họ nói, “à...” họ khác biệt với Nó. Nhưng tình yêu thương luôn luôn tiếp nhận Nó, Lời của Đức Chúa Trời.

⁴⁹ Bây giờ, nó không có mặt, vì vậy nó không thể...nó ăn bất cứ thứ gì xấu sẽ thật sự chống lại nó. Và nếu nó làm vậy, đồ ăn đó sẽ giết chết nó. Song không có gì nguy hiểm, nó sẽ không ăn thứ đó (ừ-m), bởi vì nó không thèm ăn thứ đó.

⁵⁰ Và đó là cách với một Cơ-đốc nhân chân chính. Anh em có biết một Cơ-đốc nhân thực sự thậm chí không có bất kỳ tội lỗi nào được gán cho người đó không? Đa-vít nói, “Phước cho người nào mà Đức Chúa Trời sẽ chẳng kể tội cho.” Khi anh em được rửa sạch trong Huyết của Chiên Con (không phải bởi niềm tin giả tạo, nhưng thực sự là—Huyết của Chiên Con), Đức Chúa Trời không quy tội cho anh em bất cứ điều gì đã làm, bởi vì anh em ở dưới Huyết và Ngài không nhìn thấy điều đó. Có một cửa lễ bằng Huyết; điều duy nhất Ngài có thể nhìn thấy anh chị em ở trong, là cách Ngài đã thấy anh chị em trước khi sáng thế khi Ngài ghi tên anh chị em vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Đó là tất cả những gì Ngài có thể nhìn vào, bởi vì anh em được cứu chuộc khỏi mọi thứ đã từng được thực hiện, anh em được rửa sạch trong Huyết Chiên Con. Do đó không có mặt đấng trong anh chị em, không có thói quen ô uế nào trong anh chị em, bởi vì Huyết Chiên Con đã làm điều này; và Đức Chúa Trời không thể quy tội lỗi cho anh chị em sau khi anh chị em đã có một cửa lễ chuộc tội đang nằm ở đó chờ đợi anh chị em.

51 “Ồ,” anh em nói, “điều đó cho tôi thật nhiều chỗ, Anh Branham, tôi có thể làm những gì tôi muốn.” Tôi luôn luôn làm vậy; luôn luôn. Nhưng khi một người có thể thực sự thấy những gì Chúa Jêsus đã làm cho mình, và quay lại và làm điều gì đó trái ngược với Ngài, điều đó cho thấy người đó không hề tiếp nhận Đấng Christ.

52 Tôi có một người vợ nhỏ bé đang ngồi phía sau đó. Cô ấy trẻ hơn tôi mười tuổi, và cũng tóc muối tiêu như tôi. Lý do là bởi vì cô ấy đứng giữa tôi và thế giới—và thế giới bên ngoài. Nếu tôi đi ra nước ngoài, và tôi muốn...Đây chẳng phải là một loại gia đình khủng khiếp nào đó để sống, nếu tôi tập hợp gia đình mình lại quanh tôi và tôi sẽ nói: “Nhìn đây, Bà Branham, em muốn nhận biết rằng em là Bà William Branham. Em sẽ không có người chồng nào khác trong khi anh đi. Đừng để mắt đến bất cứ người đàn ông nào khác,” và tất cả những điều này. “Em không tán tỉnh chút nào. Nếu em làm vậy, khi anh trở về anh sẽ ly dị em.”

53 Và nàng quay lại và nói, “Này, người chồng tốt của em, em cũng muốn nói với anh đôi điều. Anh không nên lấy người phụ nữ nào khác trong khi anh đi xa. Anh không nên làm điều này và điều kia. Nếu làm vậy, cứ coi như mình đã ly dị khi về nhà.”

54 Vậy thì, chẳng phải đó là một gia đình yêu thương không? Thấy không? Không! Nếu tôi thực sự yêu cô ấy...Mặc dù tôi tin nếu tôi đã phạm sai lầm và trượt ngã và làm điều gì đó sai trật, tôi tin cô ấy sẽ tha thứ cho tôi vì cô ấy yêu tôi. Và nếu cô ấy làm vậy, tôi tin tôi sẽ tha thứ cho cô ấy vì điều đó; chắc chắn, bởi vì tôi yêu cô ấy. Nhưng nếu tôi yêu cô ấy như thế, chừng nào tôi yêu cô ấy như thế thì cô ấy không phải lo lắng. Mặc dù cô ấy sẽ tha thứ cho tôi, tôi sẽ không làm tổn thương cô ấy vì điều gì. Tôi—tôi—tôi cảm thấy là anh chàng có tội nhất trên thế giới, tôi không thể chờ đợi đến phút tôi muốn nói với cô ấy về những gì tôi đã làm, bởi vì tôi yêu cô ấy.Ồ, đó là...Nếu tôi yêu cô ấy bằng tình yêu *phileo* như thế, thì tình yêu *agapao* của tôi sẽ lớn hơn biết bao đối với Chúa Jêsus Christ?

55 Mặc dù tôi có thể hút một điếu thuốc, tôi chưa bao giờ hút trong đời; nhưng mặc dù tôi sẽ, Ngài có thể tha thứ cho tôi vì điều đó, tôi tin Ngài sẽ. Nếu tôi uống một ly rượu, tôi chưa bao

giờ trong đời, nhưng tôi tin Ngài sẽ tha thứ cho tôi vì điều đó. Và tôi yêu Ngài quá đỗi, (Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con) tôi không muốn làm bất cứ điều gì như thế, đây, bởi vì tôi yêu Ngài. Thứ đó đã biến mất khỏi tôi, bởi vì khi Ngài thay đổi tôi từ một con quạ thành một chim bồ câu nó đã tạo nên một sự khác biệt, sự thèm ăn của tôi và các thứ đã rời bỏ tôi; thì tội lỗi không được kể cho tôi bởi vì tôi không có mục đích làm điều đó, nó không ở trong tôi để làm điều đó.

⁵⁶ Bây giờ điều tuyệt vời khác về chim bồ câu này. Nó là một con chim lạ lùng. Anh em đã bao giờ nhìn thấy tất cả các loài chim...

⁵⁷ Một trong những loài chim yêu thích của tôi là chim cổ đỏ. Bây giờ, các bạn hãy ngừng bắn vào những chim cổ đỏ của tôi, đây, bởi vì tôi không muốn các bạn làm điều đó. Chim cổ đỏ của tôi, anh biết nó có bộ ngực đỏ như thế nào không? Anh em biết, ngày nọ có một Người chết trên thập tự giá, không ai muốn giúp đỡ Ngài, Đức Chúa Trời đã lia bỏ Ngài, và Ngài sắp chết. Tay Ngài có những cái đinh trong đó, bàn chân Ngài và sườn Ngài chảy máu, mào gai trên đầu Ngài và gai nhọn, máu chảy trên mặt Ngài. Và có một con chim nhỏ bay ngang qua, một con chim nhỏ, màu nâu. Và nó đã nhìn vào đó, đã...nghĩ đó là cảnh tượng đáng thương nhất mà nó từng thấy. Và nó biết mình chỉ là một con chim nhỏ, nhưng nó nhìn chúng những chiếc đinh Rô-ma to lớn, độc ác đóng trong tay Ngài, và nó bay đến với cái mỏ nhỏ của mình và cố gắng nhổ chúng ra. Nó đã tắm ngực mình bằng máu, kể từ đó nó có màu đỏ. Tôi cũng muốn ngực tôi được che chắn bằng Huyết Ngài, bảo vệ Nó khi tôi đến gặp Ngài. Tôi yêu chú chim cổ đỏ nhỏ.

⁵⁸ Nhưng, anh em biết đây, một chú chim cổ đỏ nhỏ phải tắm; nhưng, anh em biết đây, chim bồ câu không phải thế; không. Nó có loại dầu nào đó bên trong nó để bôi dầu nó và giữ nó sạch sẽ từ bên trong ra ngoài. Anh em biết điều đó không? Chim bồ câu có dầu! Bồ câu tự xức dầu. Anh em đã từng nhặt lên một con, ngửi thấy mùi thơm đó trên người nó, một con chim bồ câu con hay chim gì đó không? Đó là dầu được sản xuất từ bên trong của nó. Cơ thể nó tạo nên một tuyến dầu để giữ cho lông của nó luôn

sạch sẽ bên ngoài bởi vì nó sạch từ trong ra ngoài. Đúng vậy. Nó là một con chim nhỏ kỳ diệu.

59 Bây giờ, tôi biết anh em có thể săn chúng ở đây, tôi nghĩ, ở Louisiana. Đừng làm thế! Ồ, tôi không thể làm điều đó. Tôi nghĩ nếu tôi chết đói, thì cũng không sao, nhưng tôi—tôi thật sự không thể bóp cò nếu tôi phải làm thế.

60 Có...Chim bồ câu có một vai trò lớn trong gia đình chúng tôi. Một ngày nọ khi bà tôi...Bà là người vùng trên Kentucky ở đây, cách vùng đất dành riêng cho thổ dân Cherokee. Bà sắp chết, một người phụ nữ nhỏ bé, và bà đã...Họ đã...Tôi nghĩ họ gọi nó là bệnh lao do chứng viêm tuyến gây ra hay điều gì đó, bà ấy sắp chết. Và ông nội quỳ xuống bên cạnh giường; trong khi Mẹ, Dì Birtie, Dì Howlie, tất cả họ đều quỳ gối quanh giường; Cậu Charlie, (cậu bé bốn tuổi, nhỏ nhất) còn bé; Mẹ, người lớn nhất, khoảng mười hai tuổi. Và bà đã chải mái tóc đen của bà ngoại trên giường, và bà bắt đầu hát, “Văng Đá Muôn Đời, nức bởi tôi, xin để tôi núp trong Ngài thôi,” khi bà sắp chết. Ông tôi, vào lúc đó, không phải là một Cơ-đốc nhân. Tôi đã làm phép báp-têm cho ông lúc tám mươi bảy tuổi, trong Danh Chúa Jêsus Christ, ở cuối dòng sông nơi Thiên sứ của Chúa đã hiện ra.

61 Nhưng trong khi bà đang hát bài hát này, với đôi tay nhỏ bé yếu ớt của bà đưa lên không trung, một con chim bồ câu bay vào cửa; đến gần, đậu xuống đầu giường, bắt đầu kêu gù gù. Đức Chúa Trời đã lấy đi linh hồn của bà tôi.

62 Tôi đã đi qua Luân Đôn, nước Anh với Anh Jack và với Anh Gordon Lindsay, và có một người đàn bà tên là Florence Nightingale (tuyên bố là, tôi nghĩ, là cháu gái cố hay điều gì đó của Florence Nightingale quá cố) đã viết cho tôi nhiều lá thư. Cô ấy ở dưới Nam Phi, sắp chết vì bệnh ung thư. Và cô ấy đã có một bức ảnh; anh em đã thấy nó trong sách. Tôi chưa bao giờ thấy một người như thế trong đời. Anh Jack, tôi tin, đã ở với tôi ngày hôm đó. Chúng tôi đi vào nhà của một mục sư, tại tư thất, ngay phía sau nhà thờ nơi họ đã đưa cô đến.

63 Trong khi chúng tôi ở trên...nơi máy bay hạ cánh, họ đã nhắn tin cho chúng tôi, và cô đã ở trong xe cứu thương ở đó lúc đó; đã được bay lên từ—từ dưới Nam Phi, biết rằng tôi sẽ đến nước Anh

vào lúc đó. Mục sư đã đưa cô ấy đến tư thất, vì vậy chúng tôi trở lại đó để cầu nguyện cho cô ấy.

64 Tôi đã thấy nhiều người đau ốm, nhưng cánh tay nhỏ bé của cô ấy trông không dày hơn một in-sơ, cái sọ của cô—cô ấy nơi nó gắn liền với nhau, anh em có thể thấy nó. Và cô ấy...tay chân của cô ấy ở đây lên đây xung quanh hông cô ấy không quá *điều đó*, khoảng hai in-sơ, chỉ có xương. Và cô ấy không thể giơ tay lên, cô quá yếu để đưa tay lên. Và cô ấy đang cố gắng nói điều gì đó, và tôi không thể hiểu được cô ấy. Và cuối cùng khi tôi được nghe, tôi nghĩ qua một y tá, cô nói, “Anh Branham, hãy cầu nguyện để Chúa cho tôi chết.” Cô không thể...không muốn sống. Và tôi để ý, và những giọt nước mắt chảy ra từ một bên xương trên gương mặt cô ấy. Tôi không biết, cô có đủ độ ẩm ở đâu để khóc; vì tĩnh mạch của cô đã suy sụp, và cô ở trong tình trạng kinh khủng. Đến để cầu nguyện cho người đau, tôi không thể cầu nguyện cho cô ấy chết. Nhưng cô ấy trông giống như không thể chết, cô ấy cứ nán lại.

65 Tôi đã quỳ xuống với mục sư của anh chị em, trong phòng để cầu nguyện. Và khi tôi quỳ xuống cầu nguyện, một con chim bồ câu nhỏ bay lên bên cửa sổ; bắt đầu kêu gù gù. Khi tôi cầu nguyện xong, tôi nghĩ đó là một chim bồ câu làm cảnh ở đâu đó. Bên ngoài đầy sương mù, đó là Anh quốc, Quần đảo Anh ở đó. Và con chim bồ câu nhỏ này bỏ tiếng kêu gù, và bay đi. Tôi bước đến và đặt tay trên cô ấy và gọi Danh Chúa. Và người nữ đó là một phụ nữ to lớn, khỏe mạnh ngày hôm nay, trên cánh của Chim Cầu.

66 Nó giữ chính mình trong sạch từ bên trong. Một Cơ-đốc nhân cũng làm điều đó, người ấy làm sạch từ bên trong. Điều đó giữ cho kẻ ác...Nó không cần mặt đăng để tiêu hóa bất cứ thứ gì, bởi vì nó không ăn thứ đó. Thấy không? Nó sạch sẽ từ trong ra ngoài.

67 Bây giờ, chúng ta để ý rằng chim này...Nhiều điều tôi đã viết ra ở đây, nhưng đồng hồ cứ di chuyển quanh. Chim này cũng được sử dụng trong Cựu Ước để làm của lễ chuộc tội và để thanh tẩy. Chúng ta hãy chỉ tham khảo ở đây với một câu trong Sáng thế ký 15:9. Chúng ta hãy suy nghĩ về câu này chỉ trong chốc lát. Bây giờ, Áp-ra-ham đã...hỏi Đức Chúa Trời ở đây, Ngài sẽ làm điều

này như thế nào. Và Đức Chúa Trời đang làm cho Lời Ngài trở lại với Áp-ra-ham, và Ngài làm điều đó theo một cách lạ lùng. Bắt đầu với khoảng...Chúng ta hãy bắt đầu ở câu 1. Tôi không thích vội vàng điều này.

Sau những việc này lời của CHÚA đã đến với Áp-ra-ham trong một khả tượng,...

Đấy, Áp-ra-ham là một tiên tri, vì vậy ông đã thấy những khả tượng.

...Chớ sợ, hỡi Áp-ra-ham: Ta là cái thuần của người, và...phần thưởng vượt trội. (Giê-hô-va Ma-na-se, đấy.)

Và Áp-ra-ham thưa rằng, Lạy Ch-...thưa rằng, lạy Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI...(Để ý, chữ C viết hoa, “Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI.” Ê-lô-him! Hiểu không?) ...Lạy Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI,...(trong khả tượng)...Ngài sẽ ban cho tôi điều gì, tôi sẽ chết không có con, và người quản gia của nhà tôi là Ê-li-ê-se này của Đa-mách chẳng?

Và Áp-ram nói rằng, Này, Chúa đã làm cho tôi không có kẻ nối nghiệp: và, kìa, một kẻ được sanh ra trong nhà tôi là người kế tự của tôi.

Và kìa, lời của CHÚA đã đến cùng người, rằng, Đây sẽ không phải là người kế tự của người;...

Anh em biết đấy, đã thực hiện lời hứa với ông. Không phải... Đấy, ngay lúc đó Áp-ra-ham sẽ thất bại, nhưng lời hứa là vô điều kiện; giao ước đó, vô điều kiện.

...nhưng kẻ nào sẽ sanh ra từ gan ruột của chính người sẽ là người kế tự của người. (Và bây giờ ông đã một trăm tuổi.)

Và Ngài dẫn người ra ngoài, và phán rằng, Bây giờ hãy nhìn lên trời, và bảo các ngôi sao, nếu người có thể đếm được chúng; và Ngài phán cùng người rằng, Dòng dõi người cũng sẽ vậy. (Một người đàn ông không có con, và bây giờ đã một trăm tuổi.)

Và ông đã tin vào CHÚA; và điều đó được kể vì sự công bình cho người.

Và Ngài lại phán cùng người rằng, Ta là CHÚA đã dẫn người ra khỏi U-rơ, thuộc về người Canh-đê, để ban cho người xứ này làm sản nghiệp.

Và ông thưa với Ngài rằng, Lạy Ch-...Chúa...hay lạy Chúa...bởi có chi tôi biết rằng tôi sẽ được xứ này làm sản nghiệp?

68 Bây giờ hãy lắng nghe điều này.

Và Ngài phán với ông rằng, Hãy bắt đem cho Ta một con bò cái tơ ba tuổi, và một con dê cái ba tuổi,... (xem ba con này bây giờ, “ba tuổi”)...và một con chiên đực ba tuổi, và một con chim cu gáy, và một chim bồ câu non. (Cả hai cùng một giống, cả hai đều giống nhau. Đấy, nó được dùng trong một cửa lễ mà ông được báo trước về Chúa Jêsus.)

69 Giao ước đã được lập...Anh em biết đấy, ông đã phân rẽ chúng như thế nào, và cách mà điều này...

70 Hay thời xưa, khi họ lấy...lập một giao ước, họ sẽ lấy và viết ra sự—sự thỏa thuận. Và giết một con vật, đứng giữa nó; xé giao ước làm hai, một người lấy một phần...

71 Giống như tiệm giặt ủi người Trung Hoa thường làm. Người Trung Hoa ở đây, người đó không thể viết tiếng Anh, vì vậy người ấy đã viết trên đó và xé một mảnh giấy và đưa cho anh em một phần. Và anh em—anh em còn nhớ những tiệm giặt ủi người Trung Hoa khi xưa họ thường làm điều đó. Và anh em...hai mảnh của—của họ phải so sánh, để lấy được quần áo của anh em. Đấy, anh em không thể đánh lừa ông ta, bởi vì ông ta đã có mảnh bên kia của nó. Anh em có thể sao chép lại tên của mình, nhưng anh em không thể xé lại tờ giấy đó. Thấy không? Vì vậy, ông đã có... nó phải là cùng một mảnh giấy.

72 Vì vậy đó là cách họ đã làm trong những ngày ở phương Đông, từ lâu...hay cách đây đã lâu trong những ngày phương Đông. Họ sẽ giết một con vật, đứng giữa nó, xé miếng da dê ra từng phần, một người lấy một phần...Và khi giao ước được xác nhận, họ mang các mảnh ghép lại với nhau và chúng phải khớp với nhau một cách thật chính xác.

⁷³ Bây giờ, những gì Đức Chúa Trời đang tỏ cho ông thấy ở đây là điều này, về những của lễ này, đang nói về Đấng Christ; rằng Đức Chúa Trời đã đem Chúa Jêsus lên Đồi Sọ và xé Ngài ra như thế nào, và tiếp nhận thân thể lên Trời và đã ban Thánh Linh xuống trên chúng ta, rằng cùng một Thánh Linh đã ở trên Ngài phải ở trên anh em để kết hợp với Thân thể, là Cô Dâu vào thời kỳ cuối cùng. Thấy không? Thấy không? Đúng vậy. Thấy không? Sẽ không là một giáo phái, bây giờ. Đó sẽ là Lời, những gì Ngài đã có. Thấy không?

⁷⁴ Nhưng giống như Lời đó phải đến với Lời, giống như tế bào trong một con người. Anh em biết đấy, khi thân thể của—của anh em được dựng nên, nó không phải là một tế bào của con người, kế tiếp là của con chó, và kế tiếp là của một con lợn.Ồ, không, không. Đó là tất cả tế bào đều của con người. Đó là cách của Thân thể Đấng Christ, *tất cả* là Lời của Đức Chúa Trời. Không chỉ là một phần của Nó, truyền thống nào đó đã thêm vào Nó; không, Đó là *tất cả* Thân thể của Đấng Christ.

⁷⁵ Bây giờ, chúng ta thấy ở đây rằng ông đã sử dụng cả một chim cu đất và chim bồ câu non, bởi vì chúng là cùng họ. Bây giờ, anh em luôn luôn...

⁷⁶ Vì vậy để ý (tôi chỉ tham khảo một vài câu Kinh Thánh này) Lê-vi ký chương 12, và câu thứ 6. Chúng ta thấy ở đây rằng luật về một người nữ được thanh tẩy; nếu người nữ có con, nàng phải chờ đợi. Nếu nó là con trai, nàng phải đợi trong ba mươi ba ngày trước khi nàng có thể bước vào hội chúng với những chim bồ câu, để được thanh tẩy. Nếu nàng có một bé gái, nàng phải đợi chín mươi sáu ngày trước khi nàng có thể vào hội chúng.

⁷⁷ Bây giờ chúng ta tìm thấy ở đây, câu thứ 6.

Và khi kỳ làm cho nàng được thanh sạch được trọn rồi, cho một đứa con trai, hay cho một con gái, nàng sẽ mang đến một chiên con một tuổi để làm của lễ thiêu, và một chim bồ câu non, hay một chim cu đất, để làm của lễ chuộc tội, vào cửa đền tạm của hội chúng, nói với thầy tế lễ:

86 Và những đám mây bắt đầu đến, những cơn mưa bắt đầu rơi xuống, những cống rãnh bắt đầu đầy lên, các nguồn nước dưới vực sâu bị vỡ ra, tất cả các suối đều chảy ra nước của chúng. Cuối cùng mọi người vào trong những ngôi nhà, leo lên. Con tàu cũ được đặt ngay tại đó thật giống cũ.

87 Sau một thời gian khi nước bắt đầu dâng lên đủ cao xung quanh tàu, nó bắt đầu dâng lên càng lúc càng cao. Người ta đã gõ cửa và la hét, nhưng không—không ích gì, Nô-ê không thể mở cửa. Đức Chúa Trời đã đóng nó lại, Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có thể mở nó ra.

88 Tại Con Tàu, Chúa Jêsus Christ của chúng ta cũng vậy; Đức Chúa Trời đã mở cánh cửa cho chúng ta trên Đồi Sọ, Ngài sẽ đóng nó lại chắc chắn như Ngài đã mở nó.

89 Và nó trôi đi, và cứ tiếp tục dâng cao, có lẽ sâu một dặm trên đỉnh trái đất khi trái đất này đang đảo lộn ra khỏi cách...từ quỹ đạo...quỹ đạo bình thường của nó. Và nó đã đi vòng quanh và vòng quanh, và những nhánh cây, và cây cối, và trên những ngọn núi và vân vân, đi trong bốn mươi ngày đêm.

90 Và khi những cơn gió bắt đầu ngừng...

91 Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời thật kinh khủng. Tình yêu của Ngài là trong sạch và Thiên nhiên; và cơn thịnh nộ của Ngài cũng Thiên nhiên—cũng Thiên nhiên như tình yêu thương của Ngài, bởi vì, Ngài phải vượt qua sự phán xét bởi vì Ngài là quan án. Ngài là đấng ban luật pháp, và luật pháp không có hình phạt thì không phải luật pháp. Vì vậy phải có một hình phạt đối với luật pháp. Và anh em vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, đó là khi anh em phải đền tội.

92 Bây giờ chúng ta để ý rằng sau khi Nô-ê đã trôi lên ở đó, không nghi ngờ gì về việc say sóng vì tiếng gầm thét và tiếng kêu vang, và cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đang nghiền nát và dập dùi, và những tiếng la hét và vân vân. Rồi nó bắt đầu im lặng, không có gì xảy ra. Ngày tháng trôi qua, không có gì xảy ra. Có lẽ thức ăn cho gia súc và đại loại như vậy đang cạn kiệt, không có gì xảy ra. Vì vậy ông nghĩ, “Không biết...Mình không thể nhìn thấy được bên ngoài.”

⁹³ Con tàu được cấu trúc như vậy (khi anh em đã từng ở trong đó), chỉ có một cửa sổ trong đó, và nó ở ngay trên đỉnh. Anh em không thể nhìn nghiêng, anh em không thể cách nào ngoài nhìn thẳng. Và đó là cách của Con Tàu, là, Chúa Jêsus Christ. Anh em không thể nhìn vào người kế tiếp, anh em không thể nhìn vào điều gì ngoài Đấng Christ khi anh em ở trong Con Tàu bởi vì chỉ có một cánh cửa duy nhất, và Ngài là Cánh cửa đó mà chúng ta đã nói đến sáng nay. Anh em phải tiếp tục nhìn lên, “Vì người nào tra tay cầm cây và thậm chí quay lại đằng sau, thì không xứng đáng với sự cây cối.”

⁹⁴ Bây giờ, như trong con tàu này...Và ông có thể nhìn thấy ánh sáng, và có lẽ là ánh sáng mặt trời, nhưng ông tự hỏi mình ở đâu. Con tàu vẫn đang trôi, ông có thể nghe thấy tiếng sóng vỗ vào hai bên, nhưng ông biết rằng đã có nhiều ngày, chắc chắn nước đã rút xuống vào lúc đó. Vì vậy ông đã đi và kiếm một con chim không được tin cậy, phản bội, và ông đã thử nó, và ông đã thả nó đi. Nó là một con quạ, và con quạ đó đã không bao giờ trở lại, bởi vì nó tìm thấy sự vui thú ở ngoài đó, bên ngoài con tàu của Đức Chúa Trời. Nó đã bay từ xác chết lâu ngày này đến xác chết khác, ăn xác chết và xác chết trôi nổi trên mặt nước; và nó hoàn toàn thỏa mãn.

⁹⁵ Vì vậy sau nhiều ngày ông đã cố gắng một lần nữa, vì ông biết...Ông không muốn bước ra trong cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Vì vậy ông thả chim bồ câu ra. Và chim bồ câu này có bản chất khác với...Nó không phải là một con kèn kèn, nó cũng không phải là một loài ăn xác thối, nó chỉ có thể ăn những thứ tinh khiết sạch sẽ. Và nó rất thỏa mãn bởi vì nó không thể tìm thấy điều gì khác để đặt lòng bàn chân của mình, nó quay trở lại với con tàu. Nô-ê nói, “Ồ, trận lụt vẫn còn.”

⁹⁶ Sau đó ông đã chờ đợi nhiều ngày khác, và ông đã thả đi lần nữa; giống như lời cầu nguyện của ông, “Ôi Đức Chúa Trời, cơn thịnh nộ của Ngài đã được nguôi chưa? Cơn thịnh nộ của Ngài đã—đã—đã chấm dứt không, Chúa ôi? Tất cả đã xong chưa?” Và ông nói, “Bây giờ, nếu tôi thả nó ra ngoài lần này, nó có thể ở lại ngoài đó nếu lũ lụt xuống, nó có thể ở lại.” Nhưng ông đã thả nó ra ngoài bằng lời cầu nguyện, và rồi khi nó đi ra đó bởi sự chỉ

dẫn của Đức Chúa Trời, nó ngậm một chiếc lá ô-li-ve từ một cây, và bay trở lại và mổ vào cửa sổ lần nữa.

97 Đức Chúa Trời đã dùng chim bồ câu để làm dấu hiệu. Nó trở lại nói rằng “trận lụt đã qua,” và rồi Đức Chúa Trời mở cửa, và họ đi ra. Đó là Sáng thế ký 8:8.

98 Cũng được sử dụng trong Ma-thi-ơ 3:16, một lần nữa khi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng trên đất. Và không có lối nào, đêm tối nhất, nửa đêm, các giáo hội đã có những sự việc xoay tít như vậy cho đến nỗi không có cách nào để thoát ra khỏi nó. Và có những giáo sư giả, tất cả các loại của sự việc đang đến, tất cả các loại nghề nghiệp xuất hiện, nhưng Đức Chúa Trời đã sử dụng chim bồ câu một lần nữa. Điều đó làm vui lòng Ngài, Con Ngài là Chúa Jêsus đã làm vui lòng Ngài mọi ngày, đến nỗi Ngài đã xác nhận Người.

99 Bây giờ, họ không thể tin rằng hài nhi này mà được sinh ra trong chuồng ngựa đó trong một máng cỏ...trước khi cha và mẹ của Ngài, được cho là, đã kết hôn. Họ không thể tưởng tượng Đức Chúa Trời sử dụng bất cứ điều gì giống như thế. Vì vậy Ngài phải được xác nhận với thế gian; và ngày hôm đó ở dưới sông, khi Ngài bước xuống để chứng minh chính Ngài là Kiệt Tác của Đức Chúa Trời (mà tôi đã nói về sáng nay)...Khi Ngài thuận phục bước vào trong dòng nước...

100 Bây giờ, nếu anh em để ý ở đó, có một bài học lớn. Giảng là người vĩ đại nhất trên trái đất, vào lúc đó. Chúa Jêsus phán, “Chưa hề có một người nào được người nữ sanh ra lại vĩ đại như người,” vào thời đó. Và ông là một nhà tiên tri. Anh em tin điều đó không? Bây giờ, hãy nhớ, nếu Lời của Đức Chúa Trời sẽ đến với bất cứ điều gì trong xứ, đó sẽ là một nhà tiên tri. Đó luôn là đường lối của Đức Chúa Trời. Anh em có tin rằng Chúa Jêsus là Lời được bày tỏ trong xác thịt không? Vì vậy chỉ có một cách Ngài có thể đến để được giới thiệu; không phải bởi các thầy tế lễ.

101 Ngài đã không đi lên và nói, “Hỡi Cai-phe, người sẽ giới thiệu Ta chứ?” Nếu Ngài đã làm như vậy, Ngài đã phạm sai lầm giống như Đa-vít đã làm trong bài học của chúng ta ngày nọ; đấy, giả sử Ngài đi lên nhà thờ, và nói, “Người sẽ giới thiệu Ta chứ?”

102 Thậm chí, cứ để ý khi Ngài được sanh ra. Khi Ngài được sanh ra, Ngài được sanh ra trong cái bóng của giáo hội. Và có lẽ họ đã rung chuông và mọi thứ, nhưng chính những người chân chân đã nhận ra Ngài, và các Đạo sĩ. Thấy không?

103 Và Ngài ở đây bây giờ, trên...sẵn sàng cho chức vụ của Ngài. Và nếu Ngài là Lời...

104 Theo kế hoạch vĩ đại của Đức Chúa Trời, Lời có thể chỉ... “Chúa là Đức Chúa Trời không làm điều gì cho đến khi Ngài bày tỏ Điều đó trước tiên cho các tiên tri của Ngài là các đấng tiên tri.” Đó luôn luôn là khuôn mẫu của Ngài, phải là vậy; khi các Ấn được mở ra, khi bất cứ điều gì khác. Bất cứ biến cố lớn nào xảy ra trên đất, Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó cho các tiên tri của Ngài.

105 Và Giảng là vị tiên tri, vì ông đã nói tiên tri “Ngài sẽ đến.”

106 Rồi một ngày nọ đi xuống sườn đồi...khi một cuộc thảo luận đang diễn ra, một nhóm thầy tế lễ đang đứng xung quanh. Và họ nói, “Anh muốn nói với tôi rằng anh tự xưng mình là một ‘nhà tiên tri,’ và đứng ở đó trong bùn đó sao?” (không phải trong một nhà thờ, bởi vì họ ắt không có ông) “Hãy đứng trên bùn đó, và nói với tôi rằng thì giờ sắp đến khi Đức Giê-hô-va vĩ đại Đấng đã truyền định những của lễ này, khi Đức Giê-hô-va vĩ đại Đấng đã xây dựng đền thờ này, Đấng đã đến trong đó như một Trụ Lửa, ‘ngày sẽ đến khi của lễ dâng hằng ngày đó sẽ bị cất đi?’”

107 Ông nói, “Sẽ có một Người đến, và Ngài ở giữa các người bây giờ (nơi nào đó ngoài kia), và Ngài sẽ cất tội lỗi đi.” Thầy tế lễ đang bàn cãi điều đó với ông.

108 Giảng nhìn lên! Vậy thì, ông là gì? Nhà tiên tri! Và đây là Lời, ở đó Lời đến ngay với nhà tiên tri, đến ngay với dòng nước. Giảng nói, “Kìa, Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi. Ngài đây, đó là Ngài.” Chúa Jêsus không hề nói một lời, bước ngay xuống nước. Và tôi có thể thấy ở đó, đang đứng trong dòng nước đó (nghĩ về một vở kịch), hai trong những điều vĩ đại nhất đã từng xảy ra trên trái đất: Đức Chúa Trời là Lời, và tiên tri của Ngài.

109 Để ý, Lời đến với nhà tiên tri trong thời kỳ ân điển này, trong nước (ừ-m). Tôi nghĩ anh em sẽ nắm được nó (ừ-m). Trong nước! Sự khải thị đầu tiên của Lời là ở trong nước. Bây giờ anh em thấy Cô Dâu đã bắt đầu ở đâu, Sự diệu ánh sáng-Chiều tối không? Trong nước! Lời, Lời chân thật không pha trộn với những tín điều, nhưng đến với nhà tiên tri trong nước, bởi nước.

110 Để ý! Anh em có thể tưởng tượng đôi mắt của Lời và đôi mắt của vị tiên tri gặp nhau trong nước không? Ồ, điều đó quá sức đối với tôi. Vị tiên tri đứng đó, Lời đứng đó, nhìn vào mắt nhau. Và nhà tiên tri nói, “Tôi cần phải chịu phép báp-têm của Ngài, sao Ngài lại đến với tôi?”

111 Và Lời đã nói...Nó phải đúng.

Bây giờ hãy để tôi đưa ra một vở kịch ở đây:

112 “Hỡi Giăng, ngươi là một tiên tri, ngươi biết Lời.” Thấy không? “Ngươi nhận ra Ta, ngươi biết Ta là Ai.”

113 “Tôi cần được Ngài làm phép báp-têm,” Giăng nói.

114 Chúa Jêsus phán, “Cứ làm như vậy đi. Điều đó hoàn toàn đúng, ngươi cần phải được Ta làm phép báp-têm cho. Nhưng hãy nhớ, hỡi Giăng, là một tiên tri, về phần chúng ta, hay xứng hợp với chúng ta (như Lời và vị tiên tri), để chúng ta làm ứng nghiệm mọi Lời. Ừ-m. Vì, hỡi Giăng,” (đây là sự mặc khải bây giờ) “hỡi Giăng, ngươi biết Ta là Ai, Ta là Cửa Lễ. Và theo Lời Đức Chúa Trời, của lễ phải được rửa sạch trước khi nó được dâng lên để làm của lễ.” Đúng thế không? Lời...“Chiên con đã được rửa sạch và rồi được dâng làm của lễ, và Ta là Chiên Con đó. Và Ta phải được rửa sạch trước khi Ta có thể được giao cho thế gian để làm của lễ. Cứ làm như vậy đi, hỡi Giăng, vì chúng ta trở nên như Lời và tiên tri với nhau.”

115 Ồ, không thể có sự nhầm lẫn. Bây giờ, mỗi một trong những điều này...

116 Bây giờ, hãy xem, nếu không phải chính cách sắp đặt đó, Giăng sẽ giống như bất cứ người nào trong chúng ta; vì vậy họ nói, “Vâng, tôi—tôi biết Ngài là ai, lạy Chúa.”

117 “Ồ,” Ngài phán, “chờ một chút, Ta là Lời. Ừ-m. ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời.’ Ê-va đã

bỏ đi một chút, nhưng các người phải nhận lấy *mọi* Lời. Và Ta là Cửa Lễ đó, và Ta phải được rửa sạch trước khi Ta được dâng. Nhưng những gì người đã nói, hỡi Giăng, là thật.”

¹¹⁸ Giăng là một tiên tri, biết Lời phải được ứng nghiệm, ông đã chịu đựng điều đó và làm phép báp-têm cho Ngài. Và khi Ngài lên khỏi mặt nước, có Sứ điệp đến từ Trời trên cánh Chim Câu, “Đây là Con yêu dấu của Ta.” Ngài đã ban đến Sứ điệp cứu chuộc của ân điển trên cánh của Chim Câu, bay xuống từ trời. “Bình an trên đất, ân trạch cho loài người.” Cửa Lễ đã sẵn sàng ngay lúc đó; đã được nuôi, cho ăn, chức vụ của Ngài đã sẵn sàng, một Lời sẽ cứu chuộc cả thế gian, “Xong rồi!”

¹¹⁹ Chim bồ câu được sử dụng trong Kinh Thánh như một biểu tượng của hòa bình, và nó cũng được các quốc gia sử dụng như một biểu tượng của hòa bình. Chúng ta có các quốc gia...Quốc gia của chúng ta được tượng trưng bởi một đại bàng. Và có những loài chim khác của các quốc gia khác, Rô-ma có chim ưng, nước Đức có chim ưng; nhiều người trong số họ, những loài chim lớn của bầu trời. Nhưng trong tất cả chúng, chim bồ câu tượng trưng cho hòa bình trong tất cả các quốc gia. Đó là một điều phổ biến.

¹²⁰ Giống như Anh Green đã nói một đêm nọ, Anh Pearry Green đã nói, “Biểu tượng của sự đầu phục là ‘giơ tay lên.’ Bất cứ dân tộc nào, giơ tay lên, đó là sự đầu hàng.” Anh ấy nói, “Khi anh chị em hát, giơ tay lên, là anh chị em đầu phục hoàn toàn.”

¹²¹ Và chim bồ câu là biểu tượng của hòa bình trong mọi quốc gia. Tại sao như vậy? Bởi vì sự hiền lành của nó, và bởi vì sự vô tội của nó. Đó là lý do nó tượng trưng cho hòa bình.

¹²² Một điều nữa về chim bồ câu, nó là loài chim yêu nhà. Nó thích ở nhà.

¹²³ Và một điều khác nữa là, nó luôn luôn trung thành với người bạn đời của mình. Chim bồ câu, đực hay cái, không bao giờ rời nhau. Con cái đó tìm thấy bạn tình của mình trong mùa giao phối. Đây, đó là sự tán dương đối với sự sáng tạo vĩ đại của Đức Chúa Trời. Đó là lý do Ngài đã làm cho Ê-va thành một sản phẩm phụ. Thấy không? Nếu nàng được tạo ra giống như những giống cái khác, khi đến thời điểm giao phối của nó, nó đã tìm thấy

người bạn đời của mình; nhưng nàng có thể bất cứ lúc nào. Thấy không? Và đó là cách, đó là những gì xảy ra. Tôi chỉ...Chúng ta không muốn đi vào điều đó, bởi vì tôi đã nói điều đó về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, và vân vân. Và cách nó...Nhưng tuy nhiên nàng đáng kính và mang đức tính đó, và anh em biết tôi đã giảng về điều đó như thế nào vào đêm nọ. Được rồi, để ý, nàng có một trách nhiệm lớn.

¹²⁴ Nhưng chim bồ câu luôn trung thành với người bạn đời của mình. Luôn luôn! Không bao giờ rời khỏi cô ấy.

¹²⁵ Và xin cho tôi dừng lại ở đây chỉ một phút, để nói điều này: một Nàng Dâu chân thật, chim bồ câu cái, cũng trung thành với Bạn đời của mình. Nàng sẽ không tiếm nhiệm bất kỳ giáo điều nào, bất kỳ giáo lý giáo phái nào, bất cứ điều gì của thế gian. Nàng sẽ ở lại trung thành với Bạn đời của nó, Lời; luôn luôn trung thành.

¹²⁶ Và bởi cách cư xử yêu thương gia đình này, bởi cách cư xử yêu thương gia đình của nó, nó đã được sử dụng thành công cho một chim bồ câu đưa thư. Bởi vì nó yêu nhà, anh em thả nó ra ở bất cứ đâu, nó sẽ luôn quay về nhà. Nó sẽ trở về nhà.

¹²⁷ Chúng ta muốn nhấn mạnh về điều đó một chút, và anh em Cơ-đốc nhân sẽ hiểu tôi muốn nói gì. Nó luôn luôn tìm thấy con đường trở về nhà, vì vậy nó được sử dụng làm chim bồ câu đưa thư. Nó đã từng được sử dụng trong thời chiến tranh; họ vẫn sử dụng chúng, những chim bồ câu mang tin. Vì vậy anh em thấy thế thì, điều đó làm cho chim bồ câu, cả bởi Đức Chúa Trời và con người, là một sứ giả; một chim bồ câu là một sứ giả. Đó là một sứ giả cho Nô-ê, để nói với Nô-ê rằng “có sự bình an trở lại.” Nó đã được Đức Chúa Trời sử dụng để chứng thực rằng đây là Con Ngài, “Của Lễ để mang lại hòa bình trên trái đất và ân trách cho con người.” Nó được sử dụng như một sứ giả.

¹²⁸ Ngay tại đây tôi nhớ một câu chuyện nhỏ trong trí, tôi đã đọc một lần nọ từ một cuốn sách. Bây giờ, tôi không muốn nói điều này là chắc chắn, nó có thể là trong *Sự Suy Tàn của Thế Chiến Thứ Nhất*. Tôi không chắc chắn về điều đó bây giờ; nếu anh em không nhìn thấy nó trong đó, thì tôi sai. Tôi cũng đã đọc nó trong một cuốn sách...nó đã xảy ra cách đây nhiều năm. Nhưng nó

chắc chắn là một—một...thực sự là một—một điều đầy kịch tính đã xảy ra.

¹²⁹ Những người lính Mỹ đã bị dồn vào chân tường bởi hỏa lực súng máy của nước Đức, và họ hầu như ở trong một hầm hố. Những người lính các anh, tôi nghĩ, hiểu họ đã đi trinh sát ở đâu đó như thế nào. Và họ đã bị dồn vào chân tường, và họ chỉ còn lại một ít đạn dược. Và quân Đức đang di chuyển trong những đơn vị lớn, di chuyển đến mọi nơi. Và họ biết rằng trừ khi họ nhận được sự tiếp viện nào đó, sự giúp đỡ nào đó, rằng họ sẽ sớm chết hết thảy; (họ phải) quân Đức đi thẳng xuống núi, nhìn thẳng xuống họ, đi thẳng vào họ như thế.

¹³⁰ Và một trong số họ tình cờ nhớ rằng anh ta có một con vật nhỏ đem lại ƠN PHƯỚC, một chim bồ câu nhỏ. Vì vậy anh ấy biết rằng chim bồ câu này, nếu nó có thể ra khỏi nơi đó, sẽ mang sứ điệp đến tổng hành dinh chính nơi họ đã đóng quân. Và vì vậy họ ngồi xuống và viết trên một ghi chú, “Chúng tôi bị dồn ép trong một vị trí *nào đó* tại một khu vực *nào đó*. Chúng ta hết đạn, trong vài giờ nữa chúng ta sẽ phải đầu hàng nếu không chúng ta sẽ bị tàn sát.” Và họ đã ghim cái này, hay cột nó vào—vào chân của con chim bồ câu nhỏ này và thả nó ra.

¹³¹ Bây giờ, nó là một con chim yêu nhà, vì vậy nó...nó làm gì? Nó đưa về nhà để...gặp gỡ, tìm bạn đời của nó. Chim mái đã lo lắng về nó, nó sẽ phải trở về nhà.

¹³² Và khi nó bay lên, những người Đức đã thấy điều gì đã xảy ra. Vì vậy điều họ đã làm, họ bắt đầu bắn vào chim bồ câu. Và một trong số họ đã bắn trúng nó bằng một khẩu súng máy cỡ nòng .30, hay viên đạn, đã làm gãy chân nó. Một người khác xé một khúc lớn ra khỏi lưng mình. Ngược nó bị thâm tím khắp nơi. Một trong những cánh của nó bị què, phần cuối của nó bị bắn ra, và nó bay lệch sang một bên. Nhưng nó vẫn tiếp tục bay lên, và cuối cùng nó đã làm được điều đó. Bị tàn tật, bị thương, bị gãy nát, bị bầm dập, nhưng nó đã rơi xuống trong trại với thông điệp. Đó là một chim bồ câu tuyệt vời.

¹³³ Nhưng, ồ, thưa anh em, Ê-sai 53 nói với chúng ta về một Đấng, đã giáng xuống từ Nhà và tất cả điều đó là tốt lành.

Và Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, Ngài đã vì sự gian ác của chúng ta mà bị vết: sự trừng phạt Ngài chịu chúng ta được bình an; và bởi những lần roi của Ngài chúng ta đã được lành bệnh.

134 Sự đau ốm, mê tín dị đoan, và ma quỷ đã kìm hãm chúng ta, không có lối thoát, giáo hội đã đi sai trật, họ đã đi ra khỏi dựa trên những việc giáo phái (và người Pha-ri-si, người Sa-đu-sê, và việc rửa các nôi và chảo), và Lời của Đức Chúa Trời trở nên vô hiệu. Nhưng Bỏ Câu nhỏ bé này đã giáng xuống, và có một điều duy nhất có thể xảy ra: phải có một người cứu chuộc.

135 Nhưng bị thương, bị đánh, bị đập, bị xé nát, nhưng Ngài biết đường về Nhà của Ngài. Vì vậy từ thập tự giá của Đồi Sọ nơi họ đã đánh Ngài, nghiền nát Ngài, xé nát Ngài, giống như một bầy sói trên Ngài, Ngài đã thực hiện chuyến bay của Ngài từ Đồi Sọ và Ngài đáp xuống cửa Thiên đàng, nói, “Xong rồi! Xong rồi! Họ được tự do! Bệnh tật có thể được chữa lành bây giờ! Tội nhân có thể được cứu! Kẻ bị giam cầm có thể được thả tự do!”

136 Mặc dù Ngài bị bầm dập và bị thương, trận chiến lớn đó ở đó khi thậm chí mọi thứ chống lại Ngài...Thậm chí nhà thơ đã kêu lên:

Giữa những tảng đá nứt ra và bầu trời tối sầm lại,
Đấng Cứu Rỗi của tôi đã cúi đầu Ngài và chết;
Nhưng bức màn mở toang đã tỏ ra con đường
Với sự vui mừng của Thiên đàng và ngày bất tận.

137 Tôi đã là người mang nỗi sợ suốt đời. Như một cậu bé có điều gì đó đập vào tôi, khiến tôi sợ hãi, khoảng bảy năm một lần nó sẽ xảy ra với tôi. Anh Jack còn nhớ khi tôi mới khởi sự, đi ra khỏi cánh đồng truyền giáo trong một năm; điều gì đó vừa xảy ra.

138 Tôi nhớ cái ngày mà Juanita Hemphill...Tôi nghĩ bây giờ tên cô ấy là Juanita Kelly, cô ấy đã kết hôn với Anh Kelly sau cái chết của chồng cô. Anna Jeanne, tôi đã có những bức hình của họ và các thứ, chúng như vậy...Và cô ấy...Và hai cô gái và Chị Moore đã có một—một bộ ba nhỏ. Họ đã hát bài hát đó mà tôi không

bao giờ quên: *Nhìn Ra Phía Xa Hoàng Hôn*. Anh Jack, anh nhớ, tôi đoán, đến từ Florida. Thật là những cô gái nhỏ tốt đẹp.

139 Và tôi nhớ buổi sáng đó một nhóm nhỏ Ngũ Tuần từ trên đây ở miền bắc của đất nước, ở đâu đó ở Michigan, những cô gái đó đứng ngoài đó khi Anh Hooper...Tôi đã thấy anh ấy ở đây đêm nọ, tôi...anh ấy có thể không ở đây bây giờ, Anh Ed Hooper. Anh có ở đây không, Anh Ed? Tôi không nghĩ anh ấy...Anh ấy ngồi ở đây đêm nọ. Không có...Nhiều người trong anh em biết anh ấy. Anh ấy và tôi, và Anh Hooley, chúng tôi đang rời đi. Và những cô gái đang đứng đó ở góc phố hát bài đó, đã cho chúng tôi, mỗi người, một bông hồng vàng mà họ lấy ra từ mái tóc của họ. (Đó là nơi mà người điên đã được chữa lành ở dưới đó, những điều vĩ đại đã xảy ra.)

140 Tôi đang đi trên đường thật sung sướng hết sức, đột nhiên điều đó đập vào tôi; một năm sau trước khi tôi bước vào cánh đồng truyền giáo lần nữa, thật sự đã giết chết tôi.

141 Từ khi còn bé, tôi luôn nói tôi không biết khái tượng là gì. Khi còn là cậu bé, tôi luôn luôn nói, “Nếu tôi—nếu tôi chỉ rơi vào một trong những trạng thái xuất thần đó, và thấy điều đó, tôi sẽ khỏe lại.” Lần đó...Tôi luôn muốn đi đến bệnh viện Mayos để tìm ra điều gì sai trật. Các bác sĩ ở đó...

142 Bao tử tôi bị ợ chua; và ồ, chao ôi! Anh Jack đã giúp tôi đi quanh nhà. Tôi đi bộ ngay quanh nhà; và chỉ có một thứ giống như nước nhồn nóng, bay ra khỏi miệng tôi. Và bước lên bục giảng, và cầu nguyện cho những người mà đã bị nặng gấp đôi, và được chữa lành. Tôi đã bảo họ đặt tay tôi trên một người đàn ông bị ung thư trên mặt, và bệnh ung thư đã rời khỏi khuôn mặt của ông, đang đứng đó; và tôi đau đến nỗi không thể đứng dậy được.

143 Và anh em không biết những gì tôi đã chịu đựng; chỉ là sự áp lực tinh thần. Cứ mỗi bảy năm nó đến, suốt cuộc đời tôi. Đó là nơi tôi đang ở lúc này, bảy tám lần.

144 Vì vậy tôi đã—tôi rất đau khổ; tôi đã kêu khóc, tôi van xin, tôi cầu xin.

145 Và tôi nhớ khi tôi cuối cùng nghĩ tôi có đủ tiền để đi đến bệnh viện Mayo để kiểm tra; họ nói, “Họ sẽ tìm thấy bệnh của anh là gì.” Vợ tôi và tôi, và Becky ở phía sau đó...Sarah là một cô bé, nhỏ bé. Tôi vừa bước vào chức vụ chữa lành của mình. Và chúng tôi đã đến với bệnh viện Mayo.

146 Tôi đã đi qua phòng khám. Và đêm trước khi tôi thấy...đã có sự xét nghiệm cuối cùng của tôi vào sáng hôm sau, Tôi vừa thức dậy và đang ngồi đó trên giường nhìn xung quanh. Và tôi nhìn ra phía trước tôi, và có một cậu bé, trông giống như tôi, khoảng bảy tuổi; và nhìn vào nó, và đó là tôi. Và nó đang đứng bên một gốc cây gãy ngang. Và trên cây đó...

147 Bất cứ ai trong các anh em là thợ săn sóc đều biết anh em có thể chà một cây gậy lên xuống trên cây như thế, và nó sẽ làm một con sóc hoảng sợ và đuổi nó ra ngoài nếu nó ở trong hốc.

148 Và tôi đã thấy ở đó nơi con sóc đó đã ở, và tôi nghĩ, “Đó là loại sóc gì vậy?” và tôi đã chà xát nó. Và khi tôi làm thế, tôi nhìn qua và đó là tôi lúc đó khoảng ba mươi tám tuổi, cậu bé đã biến mất. Vì vậy tôi chà xát cành cây đó, và ra khỏi khúc gỗ, thân cây đó, đến một con sóc nhỏ, dài, đen sẫm, gần như đen đó, và trông giống như những dòng điện nhỏ bay ra từ nó; đôi mắt tròn nhỏ xíu, thứ trông ranh mãnh nhất mà tôi từng thấy, trông giống như một con chồn hơn là một con sóc.

149 Và nó nhìn ngay vào tôi. Và tôi đã mở miệng nói, “Ồ...” Và khi tôi làm vậy, nó...Trước khi anh em có thể chớp mắt mình, nó bay ngay vào miệng tôi, đi xuống dạ dày tôi, và cứ xé tôi ra từng mảnh. Và khi tôi ra khỏi khỏi tượng, với đôi tay giơ lên, nhìn, tôi kêu lên, “Ôi Chúa, xin thương xót! Nó đang giết chết con!”

150 Tôi nghe một Tiếng nói vọng xuống trong phòng, nói, “Hãy nhớ, nó chỉ dài sáu in-sơ.”

151 Bao nhiêu người đã nghe câu chuyện đó? Tôi đã nói với anh em điều đó nhiều lần, những người xung quanh đèn tạm.

152Ồ, cứ tiếp tục như vậy, sự chịu đựng giống như vậy.

153 Các anh em Mayo, ngày hôm sau, đã khám cho tôi. Nói, “Cha của anh là một người Ai-len, ông ấy đã uống rượu. Mẹ của anh là một người lai da đỏ Anh-điêng, điều đó làm cho anh gần như là

một người lai. Vì vậy anh sẽ là...anh là—anh là—anh chỉ là một người suy nhược thần kinh cho đến nỗi anh sẽ không bao giờ thoát khỏi nó.” Nói, “Ngoài điều đó, thì anh khỏe mạnh. Nhưng đó, đó là điều gì đó trong linh hồn mà con người không thể kiểm soát được.” Nói, “Anh sẽ...” Nói, “Khi một người chết, không thể tổ chức khám nghiệm tử thi, bởi vì linh hồn của người đó đã chết.” Anh ấy nói, “Ồ, anh sẽ không bao giờ vượt qua được điều đó.”

154 Và người đó nói, bác sĩ thân mến của tôi, nói, “Cha tôi đã mắc bệnh đó, ông ấy đã chết ở khoảng tám mươi lăm, chín mươi tuổi,” khoảng tuổi đó, ông nói. Và nói, “Một hay hai tháng trước khi ông ấy chết, tôi đã khám cho ông; đã bị nó suốt đời, ông sẽ có chúng” nói, “những cơn co giật.”

155 “Một số người,” nói, “họ hiểu điều đó, họ nóng tính”; nói, “đó là thứ mà sẽ giết chết anh.” Ông nói, “Loại khác, giống như phụ nữ trong thời kỳ mãn kinh, họ kêu khóc. Anh có loại cảm giác mệt mỏi đó.” Nói, “Những người thời xưa thường gọi nó là ‘bị bệnh trầm cảm,’ nó sẽ không lìa khỏi họ.” Nói, “Khi điều đó đọng vào anh, dạ dày anh tiết ra chất chua; anh thật khó chịu.”

156 Tôi nói, “Nhưng, thưa ông, tôi không sao cả.” Tôi nói, “Tôi hạnh phúc.”

157 Nói, “Đúng vậy. Đó chỉ là điều ngẫu nhiên của con người thôi.” Nói, “Anh sẽ luôn có nó.”Ồ, thật là một điều đáng nản lòng!

158 Nhưng những lời, để suy nghĩ về nó, “Hãy nhớ, nó chỉ dài sáu in-sơ,” điều đó gắn liền với tôi, như người vợ yêu dấu của tôi ở đó có thể nói với anh em. Năm này qua năm khác, tôi đã nghĩ về điều đó.

159 Và rồi, đi ra nước ngoài lần cuối cùng này, tôi đã...trước đó.Ồ, tôi đã trở về nhà, và tôi đang có một chuyến đi săn sóc. Tôi nhảy ra khỏi xe với Anh Banks Wood, người đang lắng nghe tối nay, và tôi bắt đầu chạy lên đồi, và trông giống như tìm tôi muốn nhảy ra khỏi tôi.

160 Và tôi đã hỏi Bác sĩ Sam Adair, tôi nói, “Đó là điều gì?”

161 Anh ấy nói, “Lần tới anh có triệu chứng đó, hãy đi chụp điện đồ tim.”

162 Nói, “Được rồi.”

¹⁶³ Vì vậy nó đã xảy ra một lần nữa trong—năm kế tiếp, và đã đi và chụp điện tim. Anh ấy nói, “Tim anh không có gì sai,” nói, “anh chỉ lo lắng.” Đã bắt đầu tiếp tục lúc đó.

¹⁶⁴ Ồ, một bác sĩ khác đã nói với tôi, một người bạn tốt của tôi, nói, “Đó là tấm lòng của anh, anh bạn à,” nói “tốt hơn anh nên cẩn thận.” Đó là năm tôi đã gọi cho Anh Moore và anh ấy đã kiếm người nào đó để giảng thay cho tôi, khi tôi đi săn cừu đực đó với Anh Fred. Tôi đã đi lên những ngọn núi giống như tôi đã đi khi tôi mười sáu tuổi, dặm này đến dặm khác, chạy nữa; không hề làm phiền tôi một chút nào. Thấy không?

¹⁶⁵ Tôi trở lại và nói với Sam. Anh ấy nói, “Ồ, có điều gì đó không ổn, tốt hơn anh nên cẩn thận.”

¹⁶⁶ Rồi tôi thấy một khả tượng về một bác sĩ lớn tuổi đang đứng với những...bác sĩ điển hình đó với ống nghe trên cánh tay của ông. Ông ấy nói...Ông ấy đang đứng trước mặt tôi một ngày nọ, ông ấy nói, “Đừng để họ nói với anh rằng ‘đó là tim của anh,’ đó là dạ dày của anh.”

¹⁶⁷ Vì vậy, tôi—tôi nghĩ, “Ồ, tôi sẽ chỉ nhận lấy lời đó, vì đó là một khả tượng. Cố lên.”

¹⁶⁸ Tôi bắt đầu đến châu Phi; phải được chích ngừa. Tôi phải chụp một loạt ảnh trước khi đi đến châu Phi, đó là luật. Vì vậy, khi tôi nhận những mũi tiêm này, anh ấy nói, “Ồ, tôi không thể tìm thấy một điều gì không ổn với anh.” Nói, “Huyết sắc tố của anh, huyết của anh là chín mươi sáu, là chín mươi sáu.” Nói, “Nếu như anh mười sáu tuổi, nó sẽ không—thật sẽ không tốt hơn chút nào.” Và nói, “Quả tim anh đủ để đập đến một trăm năm. Phổi, mọi thứ,” nói, “anh ổn cả; không đường, không gì cả.”

¹⁶⁹ Tôi nói, “Cảm ơn.” Vì vậy tôi đã khám sức khỏe, và—và để lấy giấy chứng nhận sức khỏe của tôi—của tôi đến hội đồng.

¹⁷⁰ Vì vậy, anh ấy nói, “Anh biết gì về điều đó không?”

¹⁷¹ Tôi nói, “Không có gì ngoài cứ chưa luôn trong dạ dày mọi lúc.”

¹⁷² Anh ấy nói, “Ồ, tôi sẽ nói cho anh biết.” Anh ấy nói...

¹⁷³ Tôi nói, “Ồ, tôi đã được khám. Tôi đã đến Anh Em Mayo, và mọi nơi.”

¹⁷⁴ Anh ấy nói, “Nhưng chờ một chút.” Anh ấy nói, “Đôi khi một vết loét quá nhỏ đến nỗi chất cản tia X quang đó sẽ thể hiện được điều đó; và đôi khi nó quá lớn để cho thấy nó, bởi vì một tia X chỉ là một cái bóng. Và một vết loét nhỏ xíu, anh không thể nhìn thấy nó, nó sẽ không đủ dính. Toàn bộ những vết loét nhỏ có thể làm điều đó.” Anh ấy nói, “Tôi biết một bác sĩ lớn tuổi ở trên đây đã tìm thấy một dụng cụ, họ đã có nó bây giờ; họ có thể đưa anh vào giấc ngủ với một ít chất gây mê pen-tô-than, đặt một cái ống vào cổ họng của anh, và họ chỉ thật sự nhìn xuống dạ dày của anh và thấy điều gì không ổn.” Nói, “Ông ấy...” Nói, “Ông ấy là kiểu người của anh, ông ấy là một Cơ-đốc nhân.” Nói, “Tại sao anh không đi gặp ông ấy.”

¹⁷⁵ Tôi lấy tên ông ấy: Bác sĩ Van Ravensworth. Vì vậy, khi tôi trở về, tôi đi lên gặp bác sĩ già.Ồ, ông ấy là một ông cụ tốt quý từ Đông Ấn Hà Lan, từ trong một hàng ngũ những nhà truyền giáo lớn. Và ông ấy đã nghe về tôi và đọc sách của tôi, và ồ, ông ấy cứ bắt tay tôi, ông nói, “Anh Branham, tôi rất vui được làm điều đó cho anh.” Ông nói, “Hãy nói cho anh biết điều gì để làm; tuần tới anh chạy đến bệnh viện ở trên đây,” và nói, “và gọi tôi lên trước khi anh đi.” Và nói, “Tôi phải tiêm cho anh một chút thuốc tê pen-tô-than.” Và nói, “Thế thì khi tôi làm thế,” nói, “nó khiến anh ngủ trong năm phút.”

¹⁷⁶ Con gái nhỏ của tôi vừa mới nhỏ rằng, và con gái nhỏ của Anh Norman. “Một giấc ngủ năm phút,” tôi nghĩ, “điều đó sẽ không làm phiền gì.” Vì vậy, tôi nghĩ tôi sẽ thỏa mãn lúc đó, để nhìn xem nó.

¹⁷⁷ Và rồi sáng hôm sau, tôi đứng dậy trên giường và nhìn quanh, tôi nhìn qua trên chiếc giường đôi; vợ tôi ở đằng kia, cô ấy vẫn chưa thức dậy. Và tôi đang nhìn ra cửa sổ về phía Dãy núi Catalina vĩ đại ở đó nơi tôi sống, và tôi nhìn lên đó nơi Thiên sứ của Chúa đặt Thanh Gươm đó trong tay tôi, nơi bảy Thiên sứ mà anh em thấy trong bức hình đã xuất hiện, những điều vĩ đại đã xảy ra.

¹⁷⁸ Và tôi nhìn, và khi tôi nhìn, tôi đang đứng bên cây đó lần nữa, ngay chỗ con sóc đó đã ở. Tôi nhìn lên đó, tôi nghĩ, “Đó là hang của con sóc đó.” Và tôi nghĩ, “Không biết nó còn ở trên đó

không?” trong khái tượng. Tôi cào một bên cây, nó đi ra. Và trước khi tôi có thể nhắm mắt lại...Nó là con sóc trông kỳ quặc nhất mà tôi từng thấy; bây giờ, anh em sẽ phải biết chức vụ của tôi để biết những biểu tượng này và các thứ. Nó nhảy vào tôi nhưng nó đã bị hụt; nó đã chụp hụt miệng tôi, đụng vào ngực tôi và ngã ra.

179 Và ngay khi nó làm vậy, tôi nghe Điều gì đó nói, “Hãy đi đến Dãy núi Catalina.”

180 Vì vậy tôi quay lại, tôi nói, “Meda, em thức chưa, Em yêu?” Và tôi đã đánh thức cô ấy dậy.

181 Cô ấy nói, “Chuyện gì vậy?” Khoảng năm giờ sáng.

182 Tôi nói, “Anh đang nhìn ra đây, và anh đã nhìn thấy con sóc đó lần nữa, Em yêu.”

183 “Con sóc gì?”

184 Tôi nói, “Con sóc mà anh đã thấy ở trên đó ở phòng khám Mayo.” Tôi nói, “Em biết gì không? Nó đã chụp hụt miệng anh lần này, nó không hề đụng anh, nó ngã ra ngoài khỏi ngực anh.” Tôi nói, “Ngợi khen Đức Chúa Trời! Tôi đã nhìn, ồ, từ khi còn bé, tôi đã ao ước thấy điều đó xảy ra. Nếu tôi có thể thấy điều đó xảy ra, thậm chí không...Trước khi tôi biết một khái tượng là gì, nếu như tôi có thể thấy điều đó xảy ra, thì tôi nói, ‘Tôi sẽ ổn thôi. Bất cứ điều gì đã nói với tôi, đó là những gì tôi muốn.’ Và trong bốn mươi năm tôi đã trông đợi điều đó, và nó đã xảy ra ở đó.”

185 Trước đây, khi tôi ở tại bệnh viện Mayo, cùng một lúc tôi ở trên đó khi họ đưa cho tôi thông điệp đó, và tôi đã thấy khái tượng...

186 Giờ mẹ già tôi đã đi đến miền Vinh hiển, một người phụ nữ rất kỳ quặc. Bà đã có khoảng ba hay bốn giấc mơ trong đời, và chúng luôn luôn đúng. Bà nói với tôi, và...Bà bắt đầu kể với tôi, tôi nói...Tôi sẽ nói, “Dừng lại ngay...Mẹ ơi, con sẽ nói cho mẹ biết phần còn lại của nó là gì.” Thấy không?

187 Bởi vì luôn luôn khi anh em cho tôi một giấc mơ để thông giải, anh em không luôn luôn nói cho tôi biết chính xác nó là gì. Rồi khi tôi nhìn thấy nó lần nữa, tôi thấy chính xác những gì anh em đã mơ về, rồi Ngài phán với tôi nó là gì. Thấy không? Anh em không cần phải nói cho tôi biết giấc mơ là gì, Ngài chỉ cho tôi

thấy giấc mơ chính Ngài. Thấy không? Và rồi tôi thấy, tôi nói, “Ồ, anh đã không nói với tôi *điều này* và nói với tôi *điều kia*.” Thấy không? Và vì vậy Đức Chúa Trời có thể thông giải một giấc mơ, có thể tỏ cho thấy một giấc mơ; Ngài có thể tỏ cho thấy một giấc mơ, Ngài có thể thông giải nó. Và vì vậy sau đó...

188 Ồ, chẳng phải có điều gì giống như thế trong Kinh Thánh, đã nói, “Nếu anh em có thể...”? Tôi—tôi...Chỉ tình cờ đến với tôi. Đa-ni-ên, phải không? Không, Giô-sép—Giô-sép.Ồ, nó ở đâu đó trong Kinh Thánh. Tôi chỉ nhớ điều đó, nói, “Nếu anh có thể chỉ cho tôi...Nếu anh có thể nói cho tôi biết điều gì...”Ồ, đó là Vua Nê-bu-cát-nết-sa, đúng vậy. Nói, “Nếu người có thể...Nếu người không thể...”

189 Các thuật sĩ nói, “Hãy nói cho ta biết giấc mơ.”

190 Ông nói, “Nó đã biến mất khỏi tôi.” Đúng vậy, điều đó, tôi nhớ điều đó; chỉ nghĩ về nó lúc đó.

191 Bây giờ để ý. Và Mẹ, bà nói, “Billy,” khi tôi trở lại, bà nói, “đến đây, con ơi, và ngồi xuống.” Bà nói, “Mẹ đã có một giấc mơ lạ. Mẹ đã mơ thấy mẹ thấy con đang nằm đau ốm, sắp chết, với dạ dày của con như thường lệ.” Bà đã nấu cho tôi biết bao nhiêu món ăn kiêng! Và bà nói, “Con đang xây một ngôi nhà trên một ngọn đồi.” Và nói, “Mẹ đã thấy sáu con chim bồ câu trắng từ trời bay xuống, đang kêu gù gù, xếp thành chữ ‘S’ và chúng đậu trên ngực con. Và con đang nhìn, và một con bồ câu ở phía trước đang cố nói với con điều gì đó.” Nói, “Chúng là thật sáng láng, trắng, những chim bồ câu. Và chúng lấy những cái đầu nhỏ bé của chúng và áp vào má của con, và kêu, ‘coo, coo, coo.’” Và nói, “Mẹ không thể hiểu được điều đó.” Nói, “Chúng cứ tiếp tục kêu, ‘coo, coo, coo.’”

192 Tôi nói, “Ồ, con hiểu rồi, ngợi khen Chúa!” Và nói, “Chúng đã xếp hình chữ ‘S’ của chúng lần nữa và bay lại lên bầu trời, đang kêu ‘coo, coo, coo, coo,’ đi về nhà.”

193 Ồ, con vật nhỏ mà tôi thấy dài sáu in-sơ. Chuỗi chim bồ câu mà Mẹ đã nhìn thấy là sáu, sáu thì không tròn vẹn. Tôi biết rằng ngày nào đó tôi sẽ thấy người thứ bảy đó. Đó là con người, đau khổ; vì vậy điều này cứ tiếp tục diễn ra.

194 Sáng hôm đó, tôi thức dậy sau khi nhìn thấy khái tượng này; Tôi đã vâng lời Chúa. Tôi đưa con trai nhỏ của tôi, Joseph, đến trường. Nó đang lắng nghe tôi bây giờ, ở Tucson. Tôi đưa nó đến trường, và nói với Meda rằng tôi không biết khi nào tôi sẽ trở lại.

195 Và tôi đi lên Catalina, đi lên chân—chân núi, và—và đi lên nơi mà Thiên sứ của Chúa đặt Gươm vào tay tôi. Trời còn sớm; và bắt đầu leo lên núi.

196 Ô, thay vì đi lên những đỉnh núi cách *này* (nơi có rất nhiều rắn, bọ cạp, anh em biết Arizona như thế nào), tôi quay sang phải; Điều gì đó nói, “Hãy quay lại bên phải.” Tôi đã đi con đường vào những đỉnh núi; Tôi đã đi vòng quanh, và tôi đang đi quanh những tảng đá to khổng lồ đó, lớn hơn đèn tạt này nhiều lần, nằm trên những đỉnh ở đó mà hiếm khi một người có thể đến được.

197 Và khoảng mười một giờ, tôi đang đi vào một hang nhỏ, phía sau nơi nào đó...một nơi nhỏ bé rẽ vào như thế *này* trên con đường mòn dành cho hươu nhỏ. Và tôi đã cởi áo sơ mi ra, mũ tôi trong tay, bởi vì tôi đang ướt đẫm mồ hôi. Và vì vậy tôi quay vào đó, và khi tôi quay vào trong hang nhỏ đó, tôi cảm thấy sự hiện diện của Chúa. Tôi giật mũ ra và nhìn quanh. Tôi nghĩ, “Ngài ở đâu đó ở đây. Mình biết Ngài ở đây.” Tôi nghĩ, “Điều gì vậy?” Tôi đi thêm vài bước nữa. Tôi nói, “Lạy Chúa, Ngài ở đâu đó ở đây.”

198 Và tôi nhìn đang nằm trên lối đi, và con sóc nhỏ đó nằm ở đó; đã nhảy vào thứ gì đó và vồ hụt, và nó đụng phải một đám cholla (đó là cây xương rồng leo). Xương rồng đâm xuyên qua đầu, ngực, dạ dày của nó, và nó đã chết. Con sóc nhỏ trông kỳ quặc đó, nó đã chụp hụt miệng tôi và tông vào khóm xương rồng đó. Và Tiếng của Chúa phán, “Kẻ thù của người đã chết.” Tôi đứng đó, và tôi run rẩy. Tôi nhắc chân và ma...

199 Thường thường quạ sẽ ăn hết nó. Tôi đã giết một con rắn, hai ngày sau đó, nó nằm trên đường khoảng nửa giờ. Luôn luôn có những chim ưng và quạ bay qua đó, và chúng sẽ nhặt nó lên ngay bây giờ. Tôi đã giết một con rắn đỏ như san hô, đó là con rắn nguy hiểm nhất mà chúng ta có được; nằm ngay bên cạnh tôi, vài ngày sau đó. Tôi bắt đầu quay lại để nhặt nó lên để bày nó ra, những con quạ đã ăn nó, những con quạ bay ngang qua.

200 Và nó đã được nằm ở đó kể từ khi tôi nhìn thấy khải tượng, hai ngày trước đó; Tôi tin đó là vào thứ Bảy, và tôi đã đi lên đó vào thứ Hai. Vì vậy nó ở đó, nằm chết trên đó. Tôi đã giẫm mạnh lên nó bằng bàn chân của mình.

201 Tôi quay trở lại, ngồi xuống lần nữa; ngồi đó và khóc một lát, và cầu nguyện; nhìn xuống Tucson, hàng dặm dưới tôi.

202 Quay người đi vòng quanh và trở lại, nó vẫn nằm ở đó. Khi tôi bước vào hang đó thì Thánh Linh của Đức Chúa Trời lại đến trên tôi.

203 Tôi đi tiếp chung quanh, đi xuống núi. Đi vào và nói với vợ tôi, tôi nói, “Em yêu, anh không biết làm thế nào, nhưng anh sẽ vượt qua điều này.”

204 Bác sĩ Ravensworth, khi ông khám cho tôi, ông nói, “Thật hoàn toàn không thể cho anh để khỏe mạnh được.” Ông ấy tiêm cho tôi một liều thuốc pen-tô-than để tôi mê trong năm phút, và tôi đã ngủ được mười giờ. Vì vậy thứ đó, thậm chí thuốc aspirin chỉ đánh gục tôi. Vì vậy họ... Ông ấy chích cho tôi một mũi, đặt ống đó xuống cổ họng tôi. Khi tôi tỉnh lại, và ông nói với tôi sáng hôm sau, ông nói, “Thưa mục sư, tôi ghét phải nói với ông điều này, nhưng” nói “thành dạ dày của ông thậm chí rất cứng, chúng đã khô lại.” Tôi chưa bao giờ nhìn thấy nó; ông ấy đã dùng tên của *bệnh viêm dạ dày*, và tôi đã đi và tìm trong từ điển và nó nói, “điều gì đó mà đã khô đi.” Và nói, “Anh không thể vượt khỏi nó.” Ông nói, “Anh sẽ luôn bị điều đó.” Và tôi sẽ là một chàng trai nản lòng nếu nó không phải là dành cho khải tượng của Chúa.

205 Và ngày hôm sau Điều gì đó nói, “Hãy trở lại núi.”

206 Và ngày đó thay vì đi một con đường, tôi được dẫn dắt để đi con đường khác. Và tôi đang đứng đó; và nhìn, đang đậu phía trước tôi, và ở đó đậu chim bồ câu nhỏ màu trắng, thứ bảy đó, đang nhìn thẳng vào tôi. Tôi dụi mắt, tôi nói, “Chắc chắn, đó là một khải tượng; chắc chắn, là vậy.” Tôi nhìn, và tôi nói, “Bồ câu nhỏ, người đến từ đâu?” Thật xinh đẹp và trắng mượt, có thể là chim bồ câu non; bất kể nó là gì, bay đi trong đồng vắng đó.

207 Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã khiến Đức Chúa Jêsu Christ sống lại từ kẻ chết, tôi là tôi tớ của Ngài, và Lời Ngài đang

đặt ở đây, mở ra trước mặt tôi, biết rằng tôi nói sự thật và không nói dối.

208 Chim bồ câu đậu ở đó, đang nhìn tôi. Tôi đi vòng quanh, tôi nghĩ, “Chắc chắn, đó là một khải tượng.” Tôi quay đầu lại, tôi nhìn lại, và nó đậu ở đó; chúng có đôi cánh trắng, nhỏ bé, giống như tuyết; bàn chân nhỏ, màu vàng của nó; và cái mỏ nhỏ, màu vàng; đang đậu ở đó nhìn tôi. Nó đang nhìn thẳng về hướng tây. Tôi đi dạo quanh nó như *thế*, tôi sẽ không đụng vào nó vì điều gì. Tôi đi trên con đường mòn; nhìn lại, và nó vẫn còn đậu ở đó nhìn tôi.

209 Thưa anh em, như một con trai của Áp-ra-ham, tôi không nghĩ đến những gì bác sĩ đã nói với tôi, tôi sẽ khỏe mạnh, dù sao đi nữa!

210 Ngày thứ ba tôi quay trở lại, tôi đang leo lên cao. Và nhiều người trong anh em biết khải tượng về tù trưởng da đỏ Anh-diêng cười trên bức tường nhỏ đó về phía tây. Điều gì đó đã thu hút tôi đến một tảng đá lớn, gần như giữa trưa, nói, “Hãy đặt tay lên đó và cầu nguyện.” Đức Chúa Trời trên Trời biết điều này là đúng.

211 Tôi đặt tay lên tảng đá và nhìn hướng lên Thiên đàng và bắt đầu cầu nguyện. Tôi nghe một Tiếng phát ra từ đỉnh của những tảng đá ở đó, nói, “Người đang dựa vào điều gì, trên lòng người?” Và tôi nhấc lưng như thế này, đôi vai trần của tôi; trần từ thắt lưng trở lên, nóng bỏng. Tôi nhìn lại. Và có chữ viết trong thạch anh, trong đá, “Chim Ưng Trắng”; hoàn toàn chính xác những gì khải tượng đã nói rằng Sự điệp kế tiếp sẽ đến.

212 Tôi rất phấn khích, tôi chạy về nhà; đã có một máy ảnh và quay lại vào ngày hôm sau, và chụp bức ảnh của nó. Nó vẫn còn ở đó, được viết trong tảng đá: “Chim Ưng Trắng.” (Bồ câu dẫn đường chim ưng.)

213 Bằng cách nào đó, tôi—tôi biết. Tôi sẽ nói với anh em trước khi nó xảy ra. Bác sĩ là một bác sĩ giỏi...bác sĩ giỏi, không nghi ngờ gì; tôi—tôi nghĩ ông là một người tốt. Nhưng tôi—tôi biết tôi sẽ vượt qua nó. Nó đã xong! Nó đã xong, và tôi sẽ khỏe mạnh!

214 Và tôi đang suy nghĩ khi Ernie hát bài hát đó cách đây một lát, *Trên Cánh Chim Câu*. Giai điệu của bài hát đó như thế nào? Bắt đầu bài đó cho tôi, Ernie.

...những cánh...chim bồ câu tuyết trắng,

Hãy hát với tôi.

Chúa đã ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu
của Ngài,

Là một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

215 Tôi hiểu Ernie đã hát hai câu về điều đó. Tôi sẽ hát cho anh em ba câu.

Nô-ê đã trôi nổi
Trên dòng nước lụt nhiều ngày,
Ông đã tìm kiếm đất,
Trong nhiều cách khác nhau;
Ông gặp vài rắc rối,
Nhưng không phải từ Trên cao,
Vì Chúa đã ban cho ông dấu hiệu của Ngài
Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu
của Ngài,
Là một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

Chúa Jêsus, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta
Đã đến thế gian một ngày;
Ngài được sinh ra trong một chuồng ngựa,
Trong máng cỏ khô;
Dù nơi đây bị chối bỏ,
Nhưng không phải từ Trên cao,
Vì Chúa đã ban cho chúng ta dấu hiệu của Ngài
Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu
của Ngài,

Ồ, một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

Dấu tôi đã chịu đau khổ
Trong nhiều cách,
Tôi đã khóc để được chữa lành
Cả đêm và ngày;
Nhưng đức tin không bị lãng quên
Bởi Cha Ở Trên,
Ngài đã ban cho tôi dấu hiệu của Ngài
Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Ồ, một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

²¹⁶ Lạy Chúa kính yêu, con cảm ơn Ngài vì những điều này, Cha ôi. Ngài ban cho Nô-ê dấu hiệu, Ngài đã ban cho thế gian dấu hiệu, và Ngài đã ban cho con một dấu hiệu. Và ngày kế tiếp, thấy chim ưng đang bay, Ôi Đức Chúa Trời, có một Sứ điệp đến bây giờ, và con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ để cho Bò Câu dẫn dắt. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nó đã dẫn con đến một đức tin mà con chưa bao giờ có trước đây. Con biết, Đức Chúa Trời ôi, con biết nó sẽ ổn thôi; vì vậy con cảm ơn Ngài vì điều đó, Cha ôi.

²¹⁷ Và, tối nay, xin ban xuống Sứ điệp của Ngài lần nữa, Chúa ôi, trên cánh Chim Câu của Lời. Xin nhậm lời, Cha Thiên Thượng yêu dấu. Và mỗi người đi qua bụi giăng này, tối nay, và đi ra ngoài trong những buổi nhóm trên khắp đất nước, xin cho Bò Câu đức tin vĩ đại của Ngài giáng vào lòng họ và ban cho họ đức tin, Chúa ôi, để họ được chữa lành. Xin nhớ rằng Đức Chúa Trời không phải là sự kính trọng của con người. Ngài có thể ban Sứ

điệp cho Nô-ê, có thể ban Nó cho Giăng Báp-tít, có thể ban Nó cho con, có thể ban Nó cho những người khác.

218 Con cầu nguyện để Bồ Câu đó sẽ bay vào mọi lòng ngay bây giờ, Chúa ôi, với cái mỏ nhỏ, bằng vàng của Nó, và thì thầm rằng, “Bởi những lần roi của Ngài...Bởi những vết thương và những lần roi của Ta mà người được chữa lành.” Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho những sự vi phạm của chúng con sẽ được xóa sạch, những tội lỗi của chúng con sẽ được tha thứ cho chúng con, và rằng bệnh tật của chúng ta sẽ được chữa lành. Nó ở trong tay Ngài, Cha ôi. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin anh chị em cúi đầu chỉ một phút nữa.

219 Bao nhiêu người ở đây muốn nói, nếu anh chị em có thể và muốn nói điều này, “Anh Branham, tôi đã sai trật suốt đời. Tôi muốn hầu việc Đức Chúa Trời, nhưng tối nay tôi sẵn sàng đầu phục. Nguyện xin Chúa, để Bồ Câu đó sẽ bay vào lòng tôi tối nay. Tôi có thể cảm thấy Nó vỗ cánh Ngài khi Ngài đến?” Hãy giơ tay lên, được không? Ở đây trong cử tọa có thể nhìn thấy được, chao ôi, khắp tòa nhà.

220 Ngoài kia với khán thính giả trên khắp đất nước, đường lên đến Anh Hunt và Anh Coleman, ra đến Anh Leo và họ, xuống tận Tucson, trên Đền tạm Branham, bên kia Bờ Tây, hãy giơ tay lên khắp mọi nơi: “Con muốn Bồ Câu bay vào lòng con tối nay. Xin mang đến cho con tình yêu êm dịu của Đức Chúa Trời trên đôi cánh của Bồ Câu tuyết trắng, là Đức Thánh Linh. Xin mang Nó đến cho con, tối nay, Chúa ôi, và gieo vào lòng con đức tin mà con cần.”

221 Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu nguyện, Chúa ôi, xin tha thứ tội lỗi của chúng con. Bồ Câu bị thương đã mang Sứ điệp trở lại, Ôi Đức Chúa Trời, “Nó xong rồi!” Chúng con tin điều đó. Chỉ ban cho chúng con đức tin để tin Nó, chúng con cầu nguyện. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu
của Ngài,

Là một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

²²² Chim bồ câu đó đến từ đâu? Tôi không biết. Nó hẳn không ở ngoài đó trong đồng vắng như thế. Không, không! Không, nó hẳn đã không ở đó. Và tại sao Nó trắng tinh? Cha trên Trời biết Nó cũng trắng như áo sơ-mi của tôi. Nó đậu tại đó.

Nhưng chính trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Ồ, một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Ồ, một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

²²³Ồ, anh em không cảm thấy thật khiêm nhu sao? Chúng ta hãy bắt tay nhau, và hát bài đó.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban xuống tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

²²⁴ Chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài, và hát bài đó.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban đến tình yêu tình khiết, êm dịu
của Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

Nô-ê đã trôi giạt
Trên dòng nước lụt nhiều ngày,
Ông đã tìm kiếm đất,

Trong nhiều cách khác nhau;
 Ông đã gặp vài phiên toái,
 Nhưng không phải từ Trên cao,
 Chúa đã ban xuống dấu hiệu của Ngài
 Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa đã ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu
 của Ngài,
 Ồ, một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

Chúa Jêsus, Đấng Cứu Rỗi của chúng ta
 Đã đến trần gian ngày nọ;
 Sinh ra trong một chuồng ngựa,
 Trong máng cỏ khô;
 Dầu tại đây bị chối bỏ,
 Nhưng không phải từ Trên cao,
 Chúa đã ban cho chúng ta dấu hiệu của Ngài
 Trên cánh chim câu.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu của
 Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

²²⁵ Tại sao, một người già như tôi, đã chịu đựng suốt đời, tại sao Ngài đã chữa lành cho tôi bây giờ? Tôi tin rằng tôi sẽ đi trên con đường mòn này một lần nữa, tôi phải mang đến một Sứ điệp! Và tôi nói với Cha của tôi, tối nay, như Junior đã thấy trong một—một giấc mơ đêm nọ về đôi cánh của Bồ Câu này, đang di chuyển trong những cửa sổ này ở đây, Chúa ôi, sự báo cáo của đầy tớ Ngài cho sự hầu việc. A-men, con sẵn sàng!

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban đến cho tôi tình yêu tinh khiết, êm
 dịu của Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

226 Chúng ta hãy tin bây giờ rằng Ngài đang hành động trên cử tọa.

Trên cánh của tuyết trắng...

Chúng con đang chờ đợi, Chúa ôi.

Chúa ban xuống tình yêu tinh khiết, êm dịu của
Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

227 Anh chị em nào có thể cầu nguyện, ở lối đi này ở đây, hãy bước qua đây; đứng lên, bước tới trong lối đi này ở đây, qua lối này.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

228 Những người có thể cầu nguyện trong hàng này, hãy bước ra bên trái.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa ban đến tình yêu tinh khiết êm dịu của
Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

229 Những...[Băng trống—Bt.]

Ồ, trên cánh chim câu tuyết trắng,
Chúa đã ban đến cho tôi tình yêu tinh khiết, êm
dịu của Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim câu.

230 Chim bồ câu từ đâu đã đến từ trên đó trong đồng vắng? Tôi muốn nói điều này: Đức Chúa Trời đã thấy Áp-ra-ham cần một chiên đực để làm dấu hiệu, Ngài là Giê-hô-va Di-rê, “Chúa có thể sẵn sàng cho chính Ngài của lễ.” Để suy nghĩ về điều đó! Cùng một Đức Chúa Trời, bởi sự hà hơi giống như vậy, bởi cùng một

loại dân sự, đã sai một chim bồ câu đến. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, Giê-hô-va Di-rê có thể chu cấp bất cứ điều gì Ngài cần.

²³¹ Anh em có, trong khi các bạn đang đi qua hàng cầu nguyện này bây giờ, cầu xin Đức Chúa Trời sắm sẵn cho anh em trên đôi cánh của Chim Câu không? Bồ Câu, Thánh Linh của Đức Thánh Linh, ban cho anh em đức tin trong lòng anh em để tin rằng anh em sẽ được chữa lành.

²³² Tôi đang cố gắng khiến tất cả họ đứng lên, anh em thấy đấy. Tôi đang hỏi bây giờ. Anh Brown đang ở vị trí của mình. Anh Jack...Nói gì hả? [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.] Được rồi, tốt. Khu vực này ở đây, đi qua lối này trước tiên, đó là xếp hàng. Các dãy phía sau ở đây ở ngay phía sau họ. Những dãy này ở ngay phía sau cánh đó. Và anh em theo sau ngay phía sau những người này ở đây, đến ngay xung quanh để được cầu nguyện cho.

²³³ Bây giờ, tôi chắc chắn đây sẽ không phải là hàng người xếp nhanh, chúng ta sẽ chỉ mất một ít thời gian để chúng ta có thể thực sự cầu nguyện cho mỗi người, theo như chúng ta có thể.

²³⁴ Bây giờ, tôi cắt ngắn sứ điệp của tôi chỉ một chút (và tất cả anh em đã nắm bắt được điều đó, đấy) để tôi có thể có hàng cầu nguyện này. Đây là một hàng kỷ niệm để vinh danh những ngày khi Anh Jack Moore, Anh Young Brown, những người vợ đã để cho các anh ra đi, và anh em đến và chúng tôi đi ra California, và tất cả qua Arizona (với nhau, qua sa mạc), và cầu nguyện cho người đau.

²³⁵ Anh em biết gì không? Có những người đang sống ngày nay đang hấp hối lúc đó, và vẫn còn sống bởi vì nỗ lực đó. Nó đã làm gì? Nó đã làm dấy lên những sự chữa lành Thiêng liêng trong mọi giáo hội có trong đất nước, bây giờ ngay cả những người Trưởng Lão và vân vân. Họ...Nó bịt miệng họ lại, vì Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho người nào đó để giết Gô-li-át, để tỏ cho thấy rằng điều đó có thể được thực hiện, rồi những người còn lại của họ đã lấy hết can đảm (đúng thế) và đi tiếp. Nó có thể được thực hiện lần nữa, vì Ngài vẫn ban tình yêu của Ngài trên đôi cánh Chim Câu.

²³⁶ Hồi những Cơ-đốc nhân, tôi muốn anh em lắng nghe. Nếu tôi đứng ở đây và cố gắng trích dẫn cho anh em về những điều siêu nhiên mà tôi đã thấy xảy ra thậm chí trong ba năm qua, thì tôi sẽ ở đây lần này vào tối thứ Bảy tới, nói với anh em. Tôi thậm chí không nói về điều đó quá nhiều, bởi vì nó dường như hầu như không thể, nhưng tôi nói với anh em Sự thật. Nó chính xác là Sự thật. Chúng ta đang sống dưới sự lãnh đạo của Đức Giê-hô-va Quyền Năng Vĩ Đại, cùng một Đấng mà đã ở với các vị tiên tri trong Cựu Ước, với Hội thánh trong Tân Ước, Ngài ở đây hôm nay lấy một Nàng Dâu ra khỏi dân Ngoại vì cơ Danh Ngài. Hãy tin Điều đó! Được không, mọi người? Nếu anh em đã từng tin Nó, hãy tin Nó ngay bây giờ. Đó là người...Tôi muốn anh em làm điều đó. Chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra tối nay. Chúng ta không biết điều gì sẽ xảy ra. Chúng ta chỉ đang chờ đợi dưới sự mong đợi.

²³⁷ Xin vui lòng, trong Danh Chúa Jêsus, tôi cầu xin anh chị em như là đầy tớ của Ngài. Tôi biết khi anh em giải quyết với các hội chúng, anh em có mọi thứ pha trộn vào đó. Nhưng nếu anh em tin tôi như là đầy tớ của Ngài, nếu có một chút nghi ngờ (hay *tội lỗi* là—là “nghi ngờ, không tin”), nếu có một vết nhỏ trong lòng anh em, hãy cầu xin Cha cắt nó đi ngay bây giờ. Hiểu không? “Chúa...” Và rồi khi anh em đến với đức tin chân thật...Bây giờ, bàn tay của tôi sẽ không có ý nghĩa gì trừ khi Điều đó đập vào anh em trước tiên; rồi khi nó đến, nó sẽ sáng lên, anh em sẽ được chữa lành. Đúng vậy, anh sẽ biết mình sẽ được chữa lành. Đây, anh em sẽ tin điều đó.

²³⁸ Bây giờ, tôi sẽ cầu nguyện cho mỗi người trong các bạn. Và bây giờ...Khi anh em làm điều này, anh em cũng đặt tay lên nhau, vì vậy chúng ta...Và anh em đang cầu nguyện cho người mà anh em đặt tay trên, thì tôi sẽ đưa anh em đi qua hàng. Hãy đặt tay lên người nào đó cùng ở với anh chị em trong hàng.

²³⁹ Lạy Chúa kính yêu, con—con không biết cách nào khác để nói những điều này, Chúa ôi. Con chỉ biết nói những gì con biết là Lẽ thật, và Ngài là nhân chứng của con tối nay rằng con đang nói Lẽ thật. Đức tin của con, lạy Chúa, và sự chữa lành của chính con trong tương lai; con không biết khi nào, con không biết làm

thế nào, con không hiểu nó; nhưng con tin Điều đó, Chúa ôi, rằng con đã nhận được dấu hiệu từ trên cao. Chim bồ câu thứ bảy đó cuối cùng đã ở đây, in-sơ thứ bảy chẳng bao lâu đã xong trên con vật. Nó kết thúc!

²⁴⁰ Chúa ôi, con muốn phục vụ dân sự của Ngài. Vì vậy con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài xúc dầu cho chúng con tối nay hầu cho bất cứ ai chúng con đặt tay lên, xin cho họ được chữa lành; không phải vì chính là chúng con, nhưng bởi vì nó đang tuân theo điều răn của Ngài. Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin.” Lạy Chúa, xin giúp con tin, và giúp tấm lòng của họ là mảnh đất nuôi dưỡng đức tin. Và xin cho, cùng nhau, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, mọi người đau ốm và bệnh tật trong tòa nhà này (hay những tòa nhà trên khắp đất nước) mà đang tuân theo những mạng lệnh này bây giờ, sẽ được khỏe mạnh. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu xin điều đó. A-men.

²⁴¹ Hãy có đức tin; tất cả quý vị hãy cầu nguyện với chúng tôi. Bây giờ, đây không phải là một hàng của sự phân biệt.

²⁴² [Băng trống—Bt.] Sự chán nản, sợ hãi, tôi biết những gì điều này...[Người chị nói với Anh Branham.] Con người bé nhỏ đáng thương, chị ấy nói chị ấy chưa bao giờ thấy sự bình an trong cuộc sống. Điều tương tự mà tôi...Không thể ngủ được, lo lắng, căng thẳng.

²⁴³ Lạy Chúa kính yêu, xin làm chứng cho con, Chúa ôi, rằng con đã nói Lễ thật. Con cảm thấy thật cảm thương cho người nữ nhỏ bé này! Con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng Ngài sẽ ban đến cho chị ấy, tối nay, vết sọc đức tin đó từ trên cao mà biết rằng Ngài chịu trách nhiệm về Lời Ngài, và Ngài giữ mọi Lời. Cầu xin Đức Chúa Trời của Thiên đàng cất nỗi sợ hãi này ra khỏi chị con. Và con vâng lời Ngài bằng cách đặt tay trên chị và định tội nó. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho nó ra khỏi chị ấy. A-men.

²⁴⁴ Bây giờ, hãy nhìn chị ơi, chị tin tôi bây giờ, nếu chị có thể bắt đầu từ ngay đây, bằng thập tự giá. Từ đêm nay, chị phủ nhận có điều đó. Đây, cứ nói, “Tôi không còn nó nữa,” và nó sẽ lìa khỏi chị.

²⁴⁵ Chị Palmer. [Chị Palmer nói với Anh Branham—Bt.] Vâng. Chị của chúng ta, Chị Palmer; chồng chị ấy là một người bạn rất

yêu dấu của tôi, một mục sư từ Georgia hay Alabama, Georgia—Georgia. Và chị đã đến đền tạm...Họ lái xe, khi tôi đang giảng tại đền tạm, một ngàn năm trăm dặm để nghe một buổi nhóm. Anh Palmer đã mất kiểm soát chiếc xe của mình, hay chàng trai ấy, một người, khi họ đang rẽ vào một góc phố, và họ đã gặp phải một tai nạn. Chị ấy bị ảnh hưởng vụ đụng xe ấy.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁴⁶ Lạy Chúa kính yêu, xin giải cứu đây tớ này của Ngài, người vợ bé nhỏ của anh ấy, đây tớ nhỏ bé, chân thật, trung thành trong Đấng Christ, Con cầu nguyện, Chúa ôi, khi con đặt tay trên chị ấy, với Anh Jack Moore của con ở đây, rằng Ngài sẽ chữa lành cho chị ấy và làm cho chị khỏe mạnh. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị!...?...

²⁴⁷ Trong bàn chân phải, và anh đang đứng cho cậu ấy? Con trai nhỏ của anh ấy bị tàn tật, cậu ấy bị đau dạ dày và lưng.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁴⁸ Lạy Chúa kính yêu, xin để cho Bô Cầu tuyết trắng đó bay sâu vào trong lòng cậu ấy ngay bây giờ, “Đã bị vết vì sự vi phạm của chúng ta, bị thương vì sự gian ác của chúng ta, bởi lần roi Ngài chúng ta được chữa lành.” Con cầu xin điều này được nên cho người anh em của chúng con và cho con trai nhỏ của anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁴⁹ Những cơn đau nhức đầu dữ dội, và căn bệnh ở chân khiến cậu ấy khó chịu trong khi cậu ấy đang làm việc.

²⁵⁰ Lạy Chúa kính yêu, xin ban ơn chữa lành của Ngài trên người thanh niên này, khi chúng con như những dây tớ của Đức Chúa Trời đặt tay trên anh ấy. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁵¹ Chị ấy bị bệnh phụ nữ, phái nữ, và chị ấy cũng muốn có được phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

²⁵² Lạy Chúa kính yêu, khi con dâng lên Chúa lời cầu nguyện đức tin này cho cô gái nhỏ này, xin cho bệnh phụ nữ biến mất, xin phép Báp-têm bằng Đức Thánh Linh đến trên đôi cánh của Chim Cầu, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi.

253 Khối u trên mắt anh ấy, và cho người bạn đồng hành yêu thương của anh ấy.

254 Lạy Chúa kính yêu, Ngài biết tấm lòng của con người. Con cầu xin Cha, trong Danh Chúa Jêsus, Cha sẽ nhậm lời thỉnh cầu này mà người anh em này đã cầu xin; và sự vâng phục của chúng con đối với Lời Ngài khi đặt tay trên anh ấy. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

255 Chị ấy có một khối u ở phía sườn trái của chị ấy, và giọng nói của chị ấy cũng tệ.

256 Lạy Chúa Jêsus yêu dấu, con cầu xin Ngài chữa lành cho chị này; đặt tay trên chị trong Danh Chúa Jêsus Christ, để chị được chữa lành. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị, chị của tôi.

257 Dĩ nhiên, chị ơi, tôi thấy bệnh của chị, chân sưng phù. [Chị ấy nói với Anh Branham—Bt.] Thận, bàng quang, và một mắt cá chân bị trật ra ngoài.

258 Ôi Cha là Đức Chúa Trời, xin chữa lành người đàn bà quý báu này, Chúa ôi, con cầu nguyện, khi con đặt tay trên chị ấy trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

259 Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi; đó là cách, nó sẽ được thực hiện.

260 Anh chị em nghe điều đó, phải không, trên micrô? Bất cứ ai ở...người kỹ sư, nếu anh chỉnh nó lên chỉ một chút, cử tọa có thể nghe lời làm chứng của họ...hoặc những gì họ nói khi họ đến gần. Hãy cầu nguyện cho họ khi anh chị em nghe điều đó; khi tôi bắt đầu cầu nguyện, anh chị em cầu nguyện với tôi.

261 Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện cho người chị này của chúng con, rằng Ngài sẽ chữa lành cho chị ấy, lạy Chúa yêu dấu. Chúng con đang làm điều này bởi vì đó là mạng lệnh của Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin chúc phước cho chị, chị ơi.

262 Lạy Chúa kính yêu, Ngài nghe lời làm chứng đó, Ngài nghe những gì kẻ thù đã làm với chị ấy. Chúng con đang cố gắng lấy

Danh của Chúa Jêsus và đánh bại kẻ thù này; nó đã đánh bại rồi vì Bồ Câu đã bị thương, đây lần roi đã ngã xuống trong nền Nhà của Đức Chúa Trời với một Sứ điệp, “Xong rồi!” Xin nhậm lời, xin cho chị ấy tin điều đó, Cha ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

263 Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Ngài chữa lành cho người chị này của chúng con. Cầu xin Bồ Câu của Đức Chúa Trời làm chứng cho chị tối nay rằng Ngài đã làm điều đó cho chị, rằng chị có thể được khỏe mạnh. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

264 Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên người anh em của con đang đứng đây. Anh ấy có đủ đức tin để đi xa đến đây, Chúa ôi, bây giờ xin cho anh ấy nhận được sự chữa lành của mình và đi về chỗ ngồi của mình khỏe mạnh. Nhân Danh Chúa Jêsus.

265 Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện cho người anh em của chúng con, đang đặt tay trên anh ấy. Xin giúp đỡ, lạy Chúa yêu dấu, rằng đức tin của Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống ngay lúc này; và giống như Áp-ra-ham, gọi những điều đó mà có, dường như chúng—không có, vì Đức Chúa Trời đã hứa. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin Chúa ban phước cho anh.

266 Lạy Chúa kính yêu, Ngài là Đấng có thể đưa ra quyết định đúng. Con cầu nguyện, lạy Chúa yêu dấu, như người phụ nữ trẻ này đã cầu xin điều này, xin cho cô ấy nhận lãnh điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

267 Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị của chúng con vâng theo những gì Ngài đã phán bảo. Điều này đưa chúng con trở lại trong nhiều năm, Chúa ôi, kể từ khi chúng con điều hành một hàng người cầu nguyện như thế này; nhưng chúng con biết điều gì đã xảy ra lúc đó, chúng con biết Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi ngày hôm nay nếu dân sự có thể có cùng đức tin đó ngày hôm nay. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus cho sự chữa lành của chị em chúng con. A-men.

268 Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên người anh em của con ở đây và cầu xin sự chữa lành của anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

269 Lạy Cha, tối nay con mang đến trước Ngài người chị em này của chúng con, và đặt tay con trên chị để làm chứng rằng con đang đứng như một nhân chứng về sức mạnh của Ngài, đứng như một chứng nhân về những khả năng của Ngài, Lời Ngài, và con là một chứng nhân rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và con đặt tay trên chị ấy trong sự vâng phục Lời Đức Chúa Trời của con, và cầu xin sự chữa lành cho chị ấy. A-men.

270 Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên người anh của con theo cách giống như vậy, như một chứng nhân về sức mạnh của Ngài con cầu xin sự chữa lành cho anh ấy trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

271 [Băng trống—Bt.] “Gì vậy?”

272 Chị nói, “Đấng Chữa Lành.” Nói rằng “Một người đàn ông từ nơi nào đó, trên Arkansas, đã được chữa lành sáng hôm đó, một người đánh giày bị mù.” Anh em biết câu chuyện đó. Nó đã được phát trên đài phát thanh.

273 Và tôi đã nói...Tôi nghĩ...Tôi đã đóng vai một kẻ giả hình. Tôi nói, “Chị không tin đó là Sự thật à?”

274 Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”

275 Và tôi nói, “Chị có tin vào ngày này khi Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó giống như thế không, khi...”

276 Chị ấy nói, “Thưa ông, tôi đã lắng nghe chương trình tôn giáo.” Chị ấy nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân.” Chị nói, “Tôi đã lắng nghe các chương trình, tôi đã nghe người đàn ông ở trên đó đã được chữa lành sáng nay, người thợ giày bị mù đó. Họ đã đuổi ông ra khỏi nhà thờ, ông đã làm ồn ào quá nhiều, nhà thờ này đến nhà thờ khác. Với chiếc mũ của mình trên cây gậy, lắc lư nó xung quanh, chạy lên chạy xuống các nhà thờ, mọi người trong thành phố, la lớn, ‘Tôi được chữa lành! Tôi được chữa lành!’ Một người đánh giày bị mù.”

277 Tôi nói, “Chị tin điều đó không?”

278 Và chị ấy đứng đó một chút, trời đang mưa phùn, chị ấy nói, “Thưa ông, nếu ông đưa tôi vào nơi ông ấy ở, thì tôi sẽ tìm thấy cha tôi.” Rồi tôi cảm thấy như *thế*.

279 Tôi nói, “Có lẽ tôi là người mà chị đang tìm kiếm.”

280 Chị ấy nói, nắm lấy vạt áo khoác của tôi, chị ấy nói, “Ông có phải là Người Chữa Lành không?”

281 Tôi nói, “Không, chị ơi, nhưng tôi là Anh Branham.”

282 Chị nói, “Xin thương xót!”

Tôi nghĩ về Fanny Crosby già mù lòa tội nghiệp, “Lúc bao người được Ngài đang kêu gọi, xin hãy nhớ đến tôi.” Đây, Ngài đã chữa lành một người, Ngài có thể chữa lành cho chị ấy.

283 Tôi đặt tay trên mắt chị ấy, tôi nói, “Chúa Jêsus yêu dấu, ngày nọ có một một người vác cây thập tự gỗ ghè cũ kỹ kéo lê xuống đường phố, đôi vai đầm máu chảy ra, thân thể yếu đuối nhỏ bé mà đang mang nó ngã xuống dưới gánh nặng. Một người da màu tên là Si-môn, người Xi-ren, đã đến và vác cây thập tự lên, giúp Ngài mang lên. Con tin chắc Ngài nhớ điều đó, Cha ôi. Và một trong những đứa con của người ấy đang đi loạn choạng ở đây trong bóng tối, con tin chắc Ngài hiểu.”

284 Chị ấy nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi có thể thấy!” Ừ-m.

285 Tôi nói, “Chị thấy được không?”

286 Chị ấy nói, “Được, thưa ông.”

287 Tôi nói, “Hãy đếm những bóng đèn.” Và chị đã đếm chúng. Tôi nói, “Tôi mặc bộ đồ màu gì?”

288 Nói, “Anh mặc bộ đồ màu xám, với cà vạt màu vàng.” Chính là thế, chị ấy thấy được.

289 Ồ, Đức Chúa Trời tôn trọng sự khiêm nhường. Ừ-m.

Điều này tự nó là điều mà sẽ làm, và làm ứng nghiệm, sự chiến thắng to lớn trong Tình Yêu Thiên liêng.

290 Lạy Chúa kính yêu, xin thương xót và chữa lành chị của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

291 Lạy Chúa kính yêu, khi con nắm lấy bàn tay nhăn nheo, yếu đuối này, chỉ có Ngài mới biết những gì đã đi qua ở đây. Con cầu nguyện, lạy Chúa yêu dấu, rằng bàn tay giống như con đã có tối nay sẽ ôm lấy như những bàn tay yếu đuối đó của Si-mê-ôn ngày ấy, “Lạy Chúa, xin để tôi tở Ngài ra đi trong sự bình an, vì bây giờ con thấy sự cứu rỗi của Ngài.” Nguyện xin Điều đó đến trên chị,

Chúa ôi, sự cứu rỗi của Ngài, và làm cho chị được khỏe mạnh trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁹² [Băng trống—Bt.] Trong *Phiên Tòa*, ồ, Ông Vô Tín đã buộc tội Chúa Jêsus Christ. Anh em còn nhớ *Phiên Tòa* không? Làm thế nào mà...Họ có luật—luật sư và mọi thứ, và ai bào chữa cho ai. Và chúng ta đã có luật—luật sư khởi tố là, Sa-tan, sẽ khởi tố; cách mà, phiên tòa đã được đưa ra như thế nào.

²⁹³ Và ông ấy nói, một người, Ông Nghi Ngờ, ông ấy đến, ông ấy nói, “Tôi đã nghe một thầy giảng nói, ‘Hãy xúc dầu cho người đau, Kinh Thánh nói thế.’ Tôi đã được xúc dầu, mà không được chữa lành. Người khác nói, ‘Hãy đặt tay trên người đau, họ sẽ bình phục.’” Ông ta đang cố truy tố.

²⁹⁴ Nhưng khi người làm chứng đã xuất hiện, đây này, “Đức Chúa Trời đã phán với họ, phán, ‘Các người sẽ...’” Anh ấy nói, “Đã sáu tháng kể từ khi tôi có sự đặt tay trên tôi, và Lời Ngài nói rằng ‘Hãy đặt tay trên người đau và họ sẽ bình phục.’ Và một trong những đầy tớ được xúc dầu của Ngài đã đặt tay trên tôi, và tôi vẫn chưa bình phục. Do đó, Ngài là kẻ giả mạo, bởi vì Lời Ngài không có ý nghĩa đúng như những gì Lời nói.”

²⁹⁵ Vì vậy khi người làm chứng đến, sự thật là điều này, rằng “Lời Ngài là thật. Ngài không hề nói *khi nào* Ngài sẽ làm điều đó, Ngài phán, ‘Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.’ Thấy không? Đấy, đó là những gì Ngài đã phán, ‘Họ sẽ bình phục.’ Vì vậy cho dù đó là một phép lạ đúng như thế *này* hay nó chỉ vâng lời Đức Chúa Trời, điều đó tùy thuộc vào Ngài trong từng cá nhân. Thấy không? Nhưng nếu cá nhân đó tin Điều đó, tôi không quan tâm nó mất bao lâu. Ngài phán với Áp-ra-ham rằng, ‘Người sẽ có con với Sa-ra.’ Đứa bé không hề đến trong hai mươi lăm năm. Ngài phán với Nô-ê rằng trời ‘sẽ mưa.’ Nô-ê đã có trận lụt...con—con tàu được đóng cho trận lụt, nhiều, nhiều năm trước khi trận lụt đến, nhưng ông biết trời sẽ mưa. Kinh Thánh nói, ‘Lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau, và Đức Chúa Trời sẽ khiến họ sống lại.’ Khi nào? Ngài không nói. Đức Chúa Trời là công bình, Ngài đúng, cứ đọc những gì Lời Ngài phán.”

²⁹⁶ Đó là những gì tôi đã làm tối nay, đặt tay trên người đau. Bây giờ, tôi tin rằng mỗi người trong họ sẽ được chữa lành. Tôi tin, mỗi người trong số họ. Anh chị em có tin giống như vậy không? Bây giờ hãy tin cho những người bệnh tật này.

²⁹⁷ Có một cô gái nhỏ ở đây, dường như tôi nên biết, Tôi đã cầu nguyện cho cô ấy tối hôm qua, ở ngoài đó trong hàng người cầu nguyện. Tên cô ấy là gì? Chambers...Chambless. Nếu thiếu nữ nhỏ bé đó sẽ sống—sẽ sống bình thường, không bị bệnh tật, cô ấy chắc chắn là một người nữ xinh đẹp. Và cô ấy đang ngồi ở đó bây giờ, đang run rẩy. Tâm linh tốt đẹp, đáng yêu trong cô gái. Và cô ấy ngồi đó đang run như thế này.Ồ, điều đó làm lòng tôi tan vỡ làm sao. Thật tôi đã ước ao...thật sự tôi sẽ làm!

²⁹⁸ Đây là một em bé, quý bà đang ngồi đây ôm nó. Cái lưỡi nhỏ bé của nó thè ra, thân thể nhỏ bé của nó đau đớn. Điều gì xảy ra nếu đó là bé Joseph của tôi? Điều gì xảy ra nếu đó là cháu nội Paul của tôi? Điều gì xảy ra nếu đó là Rebekah đang ngồi phía sau đó, hay Sarah? Điều gì xảy ra nếu Bà Simpson ở đây là Meda vợ tôi? Người thanh niên này đang ngồi ở đây là Billy Paul? Người phụ nữ lớn tuổi này đang ngồi ở đây là mẹ tôi? Hãy nhớ, đó là đứa con của người nào đó, em gái của người nào đó, con gái của người nào đó, và con trai của người nào đó. Thấy không? Tôi là anh em của họ, Ngài là Đấng Cứu Rỗi của chúng ta. Tất cả những gì tôi có thể làm là...những gì đức tin tôi có được dâng thay cho họ. Đó là tất cả những gì tôi biết.

²⁹⁹ Bây giờ, Chúa có thể tỏ cho tôi thấy một khả tượng, Ngài có thể nói cho tôi biết có vấn đề gì với mỗi người trong họ. Tôi có thể chứng minh điều đó với anh chị em, đây, anh chị em biết điều đó. Nhưng điều đó không chữa lành cho họ. Điều đó không chữa lành cho họ. Không, nó phải là điều gì đó rơi vào trong họ, đây. Và tôi hy vọng...

³⁰⁰ Giống như tôi có thể đi lên đây nhận từng người trong anh chị em và làm phép báp-têm cho anh chị em trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, điều đó sẽ không tha thứ tội lỗi của anh em. Không, không! Không, tôi không tin vào phép báp-têm bằng nước trong Danh Chúa Jêsus Christ cho sự tái sinh; Tôi tin rằng Huyết là sự tái sinh, đây, không—không phải nước. Nhưng, hãy xem, tôi

có thể làm phép báp-têm và làm phép báp-têm, nhưng anh chị em chỉ đi xuống là một tội nhân khô, đi lên là một tội nhân ướt; đây, cho đến khi anh chị em đã ăn năn hoàn toàn. *Hãy ăn năn*, và rồi chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ. Thấy không? Và đó là chỗ tôi khác biệt với phong trào Một Ngôi. Không phải làm phép báp-têm để tái sinh, không; Tôi tin đó là Huyết tẩy sạch, không phải nước. Thấy không? *Sự ăn năn*, và rồi chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ.

³⁰¹ Bây giờ tôi sẽ đi xuống để cầu nguyện. Và những người này cũng thật nhiều đối với anh em như họ đối với tôi, thậm chí có thể nhiều hơn trong mối quan hệ đó.

³⁰² Bây giờ tất cả chúng ta hãy kết hiệp lại với nhau, và bàn tay của anh chị em trong đức tin, và bàn tay của tôi trong đức tin, mang xuống bàn tay của Đức Chúa Jê-sus để đặt trên những người tàn tật tội nghiệp này. Anh chị em sẽ cầu nguyện với tôi chứ?

³⁰³ [Băng trống—Bt.] Những khăn tay đó dành cho người đau ốm và bệnh tật, anh chị em có thể lấy chúng ngay sau buổi nhóm. Bây giờ giúp tôi cầu nguyện cho những người này, được không?

³⁰⁴ Lạy Chúa, chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, vì những gì Ngài đã làm tối nay. Chúng con cảm ơn Ngài trước vì sự chữa lành cho mỗi người đến qua hàng. Lạy Chúa kính yêu, con cầu nguyện trên những chiếc khăn tay này, có lẽ vì một số người thậm chí không thể đến dự buổi nhóm, và những người thân yêu của họ đã mang những chiếc khăn tay. Trong Kinh Thánh chúng con được dạy rằng họ đã lấy khăn tay hay tạp dề từ thân thể của Phao-lô. Bây giờ, những người đó đã sống trong sự hiện diện của Ngài, họ đã thấy Ngài trên đường phố, họ đã thấy Ngài trong buổi nhóm của họ, và họ đã thấy cùng một Thánh Linh của Ngài trên Phao-lô. Và họ biết đó không phải là con người đó, chính là Thánh Linh của Ngài đang chi phối đời sống của ông, vì chúng con thấy Phao-lô đang làm những việc giống như Ngài đã làm.

³⁰⁵ Và bây giờ, lạy Chúa, dân sự của thời đại này thấy cùng một Đức Chúa Trời đang sống trong Hội thánh của Ngài với dân sự của Ngài. Và họ đã mang những chiếc khăn tay này, mà họ có thể được lấy từ đây cho những người thân yêu của họ. Xin nhậm lời, Đức Chúa Trời ôi, để mỗi người trong họ sẽ được chữa lành theo

cách riêng của Ngài. Chúng con không yêu cầu bất kỳ điều nào đó được thực hiện theo bất kỳ cách nào đó hoặc bất kỳ tính chất nào đó; chúng con chỉ cầu xin, “Theo cách riêng của Ngài, Cha ôi, xin chữa lành họ.” Vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, con dâng lời cầu nguyện đức tin này trên nó. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁰⁶ Tôi đã có một thời gian tuyệt vời của sự thông công xung quanh đức tin của anh chị em, sự hiện diện của anh chị em trong Chúa Jêsus Christ. Đây sẽ là một buổi nhóm mà tôi sẽ nhớ lâu về những gì đã xảy ra: tình yêu thương, sự hợp tác, sự thông công.

³⁰⁷ Và bây giờ, cho đến khi chúng ta gặp lại nhau, cầu xin Đức Chúa Trời trên Trời hướng dẫn anh chị em. Ngài là Đấng làm cho các ngôi sao chiếu sáng vào ban đêm để làm sáng tỏ con đường khi nó trở nên mờ tối, cầu xin Ngài soi sáng con đường của anh chị em với Ngôi Sao Bết-lê-hem để dẫn dắt anh chị em đến một đời sống đầu phục trọn vẹn trong Lời Ngài, là lời cầu nguyện của tôi.

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Cho đến khi chúng ta gặp nhau dưới chân Chúa
Jêsus;

Cho đến khi chúng ta gặp nhau! cho đến khi
chúng ta gặp nhau!

Chúa ở cùng anh chị em cho đến khi chúng ta
gặp lại nhau!

³⁰⁸ Bây giờ chúng ta hãy đứng lên. *Lòng Tin Ngược Lên Ngài...?...*
Tôi, ồ, tôi sẽ thay đổi điều đó. Tôi tin điều đó tốt. (Xin lỗi.)

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,

Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,

Cứu Chúa Thiêng liêng;

Xin nghe lời tôi khẩn xin,

Quảng mọi tội xa khỏi tôi,

Ô để tôi từ ngày này

Thuộc về Chúa hoài!

³⁰⁹ Bây giờ chúng ta hãy bắt tay nhau khi họ hát:

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn,
 Và đau buồn giằng bủa quanh tôi,
 Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
 Cho ngày thay đêm tối nay,
 Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
 Cũng không để tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

310 Anh chị em cảm thấy tốt hơn bây giờ, phải không?

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
 Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

Bây giờ trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
 Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

311 Đó là sứ điệp kết thúc của chúng ta cho chiến dịch này.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
 Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

312 Xin cúi đầu. Khi các bánh xe ngân nga bài hát về nhà, Tôi tin nó sẽ...anh em sẽ nghe tiếng vo ve của bánh xe, tiếng gầm rú của động cơ.

Trên cánh chim câu tuyết trắng,
 Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
 Ngài,
 Một dấu hiệu từ Trên cao,
 Trên cánh chim câu.

[Anh Branham ngân nga bài *Trên Cánh Chim Câu*—Bt.]

...chim cầu,
Chúa ban đến tình yêu tinh khiết, êm dịu của
Ngài,
Một dấu hiệu từ Trên cao,
Trên cánh chim cầu.

³¹³ Với đầu anh chị em cúi xuống, tôi giao anh chị em lại cho
Anh Nolan.

TRÊN CÁNH CHIM CÂU TUYẾT TRẮNG VIE65-1128E

(On The Wings Of A Snow-White Dove)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 28 tháng Mười một, năm 1965, tại Đền tạm Sự Sống ở Shreveport, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org